

Catalunya manifesta la seva voluntat de vèncer!

El poble i les forces armades, per l'Exèrcit Popular

SOTA EL SIGNE DE LA UNITAT...

El dia d'ahir fou memorable. Les formidables manifestacions d'afirmació antifeixista que Catalunya ha donat des del 19 de juliol de l'any passat, ahir culminaren en una jornada que — finalment! — va unir l'espectacularitat a les promeses d'eficàcia.

Aquesta remarca ahir era a tots els llavis. La ciutadania republicana veia creat l'instrument de la victòria. Els primers nuclis de l'Exèrcit Popular desfilaven sota els nostres ulls, magnífics de presentació, de marcialitat, de disciplina. Quan mentalment evocàvem les comitives caòtiques dels primers dies de la revolució — entusiasme pur vestit de desordre — i les comparàvem amb la desfida coherent i rítmica d'ahir, ens sentíem orgullosos de pertànyer a un poble com el català, capaç de tots els sacrificis.

Perquè — cal dir-ho i repetit-ho — l'organització bèl·lica és un sacrifici per a Catalunya. El nostre poble és eminentment pacífic i, tradicionalment, els nostres carrers només s'endomassaven a gust per al pas dels seguits civils exaltant el progrés i el treball.

Però el destí ha trucat a la nostra porta. El soroll dels canons ha trencat els somnis de pau de les multituds catalanes. I a la nostra carn hem sentit la unglada brutal i despietada de

Obligada per les tràgiques peripècies d'una guerra que no volia, Catalunya constitueix el seu exèrcit. Un exèrcit que, de bona hora, adjectiva de popular, per a donar a entendre que no té res a veure amb el vell exèrcit de casta, generador de totes les rebel·lies. Un exèrcit del poble i per al poble.

Ahir celebràrem la naixença d'aquesta força que ha de guanyar-nos la victòria. Una jornada lluminosa, que el mateix vent feia més viva i més deserta, en entendre al cel els colors valents de la nostra bandera. Perquè ahir — una altra conquesta de l'experiència de set mesos! — fou també el triomf de les banderes de Catalunya i de la República.

Sota el groc i vermell de Catalunya, sota el groc, vermell i morat de la República, desfilaron totes les organitzacions catalanes. Ningú no faltà a la consigna. Hi era tothom. Amb els partits polítics, amb els sindicats, desfilaron les representacions dels combatents, les forces d'ordre públic... Mai la unitat no havia estat més evident, més clara.

La jornada d'ahir, indubtablement, tindrà conseqüències en la marxa dels esdeveniments de la guerra i de la revolució. Primerament, en l'acceleració dels treballs encaminats a la formació de l'exèrcit regular. Després, forçosament, el seu record haurà d'esvaïr recels, eliminar particularismes, estrènyer afectes.

Per si tornaven a venir hores de neguit, recordem-nos sempre de la promesa que ahir fèrem al President de la Generalitat, encarnació de la llibertat i de la pàtria. Prometèrem suportar tots els sacrificis i realitzar tots els esforços per a vèncer el feixisme en tot l'àmbit del sol espanyol.

I el primer dels esforços que

Telegrams de President Companys al cap de Govern i al general Miaja

La Presidència de la Generalitat ha cursat els següents telegrams:
DE PRESIDENT GENERALITAT A PARLAMENT CONSELL MINISTRES
«Celebrarà magna manifestació i desfilada pro Exèrcit Popular Catalunya renova fraternal col·lectivitat fervent entusiasme guerra contra feixisme i saluda els combatents de tots els fronts. Visca la República. Visca la llibertat»
DE PRESIDENT GENERALITAT A GENERAL MIAJA
«Amb motiu impressionant desfida celebrada ahir Barcelona pro Exèrcit Regular Popular expresso V. E. la solidaritat i l'amor de Catalunya per a l'heroi poble de Madrid. El saluda, Lluís Companys»

hem de realitzar per a l'obtenció de la victòria és el de preservar la unitat. Una unitat sincerament acceptada i, si cal, assegurada amb el sacrifici de tot allò que no sigui essencial per al triomf de la causa antifeixista.

VEGEU AMPLIA INFORMACIO DE L'ACTE A LA PAGINA SEGUENT

Catalans: Fem per tres vegades la solemne promesa...

Abundant i dur, el President Companys digué:
«Amb la manifestació d'ahir en pro de l'Exèrcit Popular Regular del poble català i la desfida impressionant dels combatents de Catalunya pot posar en peu, queda closa la setmana de guerra i s'inicia una nova etapa de disciplina, de voluntat i de severa i categorica resolucio»

La victòria serà nostra perquè volem, perquè ho mereixem i perquè el destí ho ha escrit en nom de les forces eternes de la civilització i del progrés.

Catalans! Atenció! Fem per tres vegades la solemne promesa. Escolteu:

«Prometeu, per l'honor de les vostres companyes, suportar tots els sacrificis i realitzar tots els esforços per a vèncer el feixisme?»
(La immensa multitud respon amb un «sí» unànime.)

El President continuà:
«El feixisme — afegí — és un retrocés de la civilització.

«Prometeu també, per la vida i l'avenir dels vostres fills?»
(Novament la multitud respon la pregunta del President amb un «sí» clamorós.)

«El feixisme és una exaltació de la barbàrie» digué a continuació el senyor Companys.

«Ho prometeu per la vostra dignitat i els vostres drets d'homes i de poble?»
(«Sí!» respongué amb gran energia la multitud amb un «sí» unànime.)

El President subratllà:
«El feixisme és el despotisme i la crueltat.

Catalans! La vostra promesa s'ha aixecat amunt cap a l'infinit i s'ha difós per tot el món i penetrarà en el cel per a enfrontar davant del judici de les generacions futures. No ho oblideu, catalans! Visca la Llibertat!»

«El poble enarriat contestà amb riures a la República, a Catalunya, al President Companys i al Govern de la Generalitat. Les bandes de música interpretaren els himnes populars. L'entusiasme de la multitud produïa una emoció inenarrable.»

"Queda closa la Setmana de Guerra i s'inicia una nova etapa de disciplina, de voluntat i de severa i categorica resolucio"

(COMPANYS)

A dalt: El President Companys adreçant-se a la multitud que assistí a la gran desfida. Al mig: La força pública de cavalleria en pas per davant de la tribuna presidencial. - A baix: els alumnes de l'Escola de Guerra durant llur impressionant desfida (Centelles)

PER LA VICTORIA!

El poble reclama, en imponent mobilització, l'Exèrcit Popular

Una sola disciplina! Un sol Govern! Una sola bandera!

La setmana pro Exèrcit Regular Popular, les jornades de la qual varen transcórrer en una creixent animació, culminà ahir en la grandiosa manifestació que desfilà pels carrers de la ciutat a favor de la constitució immediata de la força armada regular, cohesionada i disciplinada, que ens ha de portar la victòria.

Des de les primeres hores del matí l'animació era extraordinària. L'aspecte que oferien les vies per on havia de desfil·lar la formidable mobilització, era magnífic. De totes les banderes de la ciutat corrents de ciutadans afluen als llocs que havien estat assenyalats per tal de formar part de la manifestació. Contingents uniformats s'adreçaven també vers els indrets indicats. Per tota la ciutat es manifestava un gran afany de sumar-se a la mobilització que s'efectuava per tal de demanar allò que ja és un desig de tot el poble antifeixista i una exigència de la guerra: l'Exèrcit Regular, un Govern, un comandament, una bandera...

La ruta que havia de seguir la gran desfilada, que era la de l'Avinguda del 14 d'Abril, passant de Pi i Margall, plaça de Catalunya i Rambles, oferia, molt abans de l'hora anunciada per a començar la desfilada, una extraordinària animació. A banda i banda del lloc indicat per al pas dels manifestants s'hi estacionava una gran gernació que al Passeig de Pi i Margall, Plaça de Catalunya i Rambles constituïa una enorme multitud.

Les forces que havien de formar part de la manifestació quedaren congregades a l'Avinguda del 14 d'Abril.

S'OBRE LA MARXA

A dos quarts d'onze en punt del matí s'inicià la desfilada. En primer terme obrien la marxa motoristes de la policia urbana, i a continuació seguia una banda de cornetes i tambors i una banda de música.

A continuació, conduïdes per militants de diferents organitzacions polítiques i sindicals, seguien uns grans pancartes amb les efígies de Macià, Companys, Aznar i Largo Caballero. Després en venien uns altres amb els retrats de Lina Odena, Durruti i de tots els consellers que formen l'actual Govern de Catalunya.

Una pancarta portada per alumnes de l'Escola Popular de Guerra era mostrada a continuació, demanant la formació de l'Estat Major de l'Exèrcit Popular. Segueix a aquesta pancarta una companyia en perfecta formació de forces d'Aviació, davant la qual anaven diversos dels aviadors pertanyents a les esquadres d'Ales Roges.

Les delegacions de combatents del front formaven a continuació, destacant llurs uniformes de campanya. Després ja desfilà la primera divisió de l'Exèrcit Popular, perfectament uniformada i amb els quadres de comandament completats. A continuació venia una nodrida representació de comissaris polítics, una companyia del Regiment Ascaso i una altra de la Divisió Carles Marx.

Procedides de llurs bandes de música, desfilaren després diverses companyies de les forces militars pertanyents als partits d'Esquerra Republicana, Partit Federal, Partit Socialista Unificat i altres organitzacions i partits antifeixistes. Produint una gran impressió per la seva uniformitat i disciplina, seguia una divisió del Regiment Alpi. Acte seguit desfilà una columna d'artillers del setè lleuger i darrera d'ells la divisió Voroshilov, també perfectament equipada, uniformada i amb una impressionant disciplina. La cavalleria de la caserna Ferrer i Guàrdia seguia després i darrera d'aquesta forces i material del Parc Central d'Intendència.

Les pancartes que obrien la manifestació (Centelles)

TOT EL PODER PER A UN SOL GOVERN

Ultra els serveis sanitaris i auxiliars de les esmentades forces, desfilà també un enorme contingent de grups d'obres sotmesos voluntàriament aquests darrers dies a la instrucció i preparació militar. Tots els grups que formaven aquesta part de la gran manifestació avançaven marcialment sota el comandament d'oficials de l'Escola Popular de Guerra. Cada grup d'obres pertanyent a un diferent ram industrial o comercial ostentava una pancarta amb la corresponent inscripció. Totes elles podien condensar-se amb les obseques del moment: «Demanem la formació de l'Exèrcit Popular», «Comandament únic», «Tot el poder per a un sol Govern», «Una sola bandera i una sola disciplina».

DESFILEN ELS COSSOS ARMATS

Una altra part de la manifestació, que era la que seguia la que acabem de ressenyar, era la de les formacions militars de Seguretat Interior. Presidides per la Junta de Seguretat, desfilaren dues brigades de Patrulles de Control. Darrera d'aquestes Patrulles venien diverses companyies de coscos de Seguretat i Assalt, seguides per una formació de la Guàrdia Nacional Republicana, les quals formacions duïen a primer terme les banderes de la República i de Catalunya.

Després de la Guàrdia Nacional Republicana seguien, militarment formats, tots els agents d'Inspecció i Vigilància lliures de servei, i acte seguit dos esquadrons de guàrdies de Seguretat a cavall.

També desfilà una secció de l'Exèrcit Popular de Guerra, sota el comandament del camarada Ariandiz, tota ella formada per alumnes de l'Escola Popular de Guerra, amb el nou uniforme, i completament dotats d'armament. El tinent coronel Zapatero, heroi d'Osca i organitzador d'aquestes forces, fou saludat pel poble. De les forces militars, el pas d'aquestes fou remarcat unànimement per llur correcció marcial.

BANDERES CATALANES I REPUBLICANES

Igualment desfilà una nodrida representació de les milícies basques formades a Barcelona i que lluiten als fronts d'Aragó, a la qual seguia una companyia de la columna Macià-Companys.

Després de desfil·lar diverses seccions d'Obres i Fortificacions, passaren els components de multitud d'entitats polítiques, culturals i d'altres, enquadrats en formació militar i ostentant diverses pancartes. En

aquesta gropa hi havia la representació de totes les organitzacions sindicals del país.

Cal destacar que en tota la part de manifestació que acabem de descriure veïem ojejar gran nombre de banderes republicanes i catalanes.

Després de les organitzacions i partits que formaven part de la manifestació demanant la formació de l'Exèrcit Popular, venien les representacions de tots els Sindicats de la Confederació Nacional del Treball, que amb llurs banderes i una profusió de pancartes s'adreçaven a la demanda a favor de la ràpida formació d'un exèrcit del poble per tal de vèncer el feixisme i guanyar la Revolució.

CINQUANTA MIL SOLDATS DEL FUTUR EXERCIT REGULAR

La desfilada prosseguí completada d'una manera enorme i veritablement digna de fer-se remarcar, amb el pas de més de 50.000 ciutadans que aquests darrers dies s'han practicat en la instrucció militar. Aquesta part tan important de la manifestació desfilà formada en companyies, davant de les quals anaven llurs corresponents caps i oficials instructors de l'Escola Popular de Guerra i de l'Escola de Comissaris Polítics de la Caserna Carles Marx. La formació era en rengles de dotze a fons. Si diem que el pas d'aquesta nova alai de manifestants per davant de la tribuna presidencial, situada a la plaça de Catalunya, comença a un quart de dues de la tarda i no acaba fins a dos quarts de tres, hom tindrà una idea que la xifra donada pels organitzadors de més de 50.000 ciutadans no es exagera. Es de remarcar que contràriament a l'altra part no menys important de manifestants que ja havia passat, els quals en llur majoria anaven d'uniforme, aquells a qui ens referim ara anaven de paisa, amb llurs habituals vestits. Justament per no haver-se després de la característica externa de simples ciutadans i marxar amb tanta de marcialitat com disciplina, aquest important sector de la mobilització d'ahir produí la impressió que he registrat. Cal també remarcar que únicament eren unedades entre ells, com a úniques banderes, la de la República i la de Catalunya. Cada batalló d'aquests soldats —diguem-ne civils— portava la seva corresponent bandera.

Per tal com la manifestació d'ahir havia d'aparèixer com la més formidable que s'hagi presenciada a la nostra ciutat, ultra els detalls que hem referit respecte als grups i formacions que hi prenen part, cal atorgar encara més i més nodrides representacions de sindicats i organitzacions polítiques. Totes elles amb els corresponents pancartes i banderes úniques. No cal dir que hi foren enormes contingents de les dues centrals sindicals U. G. T. i C. N. T.

S'ACABA LA DESFILADA

Tambe ni era representativa, amb gran nombre de joves i nois, la institució Minyons de Muntanya Boy Scouts de Catalunya. Després d'aquesta seguia una secció de motoristes del Departament de Circulació, i a continuació els grups especials de la Defensa Passiva. En primer terme la Creu Roja, militarment formada amb banda i música i banderes del Cos, policia urbana, «serenos» i vigilants, personal sanitari i infermeres dels Dispensaris i Hospitals i el personal del Departament de Sanitat de Guerra, i després bombers. Tots aquests Cosos, ultra el seu uniforme corresponent, anaven proveïts individualment de carrels contra els gasos. Completa aquesta part de la desfilada nombrosos camions i camionetes sanitàries. Entre ells hi havia el més gran cotxe sanitari construït. També formaven en la parada els altres serveis motoritzats sanitaris.

Tancaven la desfilada nombrosos

nifestants, no feu tot el públic i recobrí la ciutat l'aspecte habitual a les tres de la tarda.

A la Plaça de Catalunya, en el tombant de la rambla del mateix nom fou instal·lada la tribuna presidencial.

EL GOVERN DE CATALUNYA

Poc abans, de les onze del matí arribà l'honorable President de la Generalitat, Lluís Companys, a la tribuna, per a presidenciar el pas de la manifestació. Junt amb el President de Catalunya figuraven a l'estrada presidencial els consellers senyors Terradellas, Igleas, Comoreira, Calvet, Armeti Agudé, Vidella, Santillan, Valdes, Sbert i Domènech. També hi havia el tinent coronel Diaz Andino, el senyor Gavari, cap de les Esquadres de Catalunya; els companys Aureli Fernandez i Solà, de la Junta de Seguretat Interior; el comissari general d'Ordre Public, Rodriguez Sales; Martin, secretari tècnic del Comitè Català pro Exèrcit Popular, ultra els altres membres que en formen part i Angel Estivil, secretari d. Prensa d'aquest Comitè.

L'arribada del President Lluís Companys, junt amb els consellers, fou saludada amb una forta i perllongada ovació, corejada amb visques.

Els qui formaven part de la manifestació que desfilà davant, en passar per davant de la tribuna on hi havia el Govern de Catalunya, aixecant el puny i donant visques. Les formacions militars ho feren com és de reglament.

Entorn de la tribuna presidencial es situaren els components de les forces de l'Exèrcit Popular, de la divisió Alpina, guàrdies de seguretat i d'assalt, guàrdia nacional republicana, milicians de les columnes Macià-Companys, Partit Federal Ibèric i Divisió Voroshilov, servint guàrdia d'honor al Govern de Catalunya.

A tres quarts de dotze, quan havia passat per davant de la tribuna presidencial la meitat dels manifestants, tingué lloc la solemne promesa col·lectiva, objecte de la grandiosa mobilització d'ahir.

El President de Catalunya era l'encarregat de formular les preguntes, les quals donem a primera pàgina. La seva paraula fou retransmesa per mitjà d'una instal·lació adient d'altaveus que la feien sentir pel llarg de tot el passeig de Pi i Margall, les Rambles i tota l'amplada de la Plaça de Catalunya.

COMIAT AL PRESIDENT DE CATALUNYA

Després de la promesa seguí desfilant la manifestació. Com havia succeït amb els anteriors manifestants, els restants feren objecte de grans demostracions d'afecte i adhesió el President i els consellers, els quals corresponien amb afectuoses salutacions i aixecant el puny.

Acabada la desfilada, el Govern, presidit per l'honorable Lluís Companys, es retirà de la tribuna. Formada la comitiva d'autos, emprengué la marxa vers el Palau de la Generalitat.

El públic, multitud inmensa, acomiadà el President de Catalunya i els consellers del Govern, amb nodrides ovacions i visques. Per tal que el President pogués pujar al seu cotxe, calgué obrir pas per entre la multitud que s'empenyia per estrenyer la mà o saludar en forma sem-

blant Lluís Companys, el qual deixà de correspondre a aquelles demostracions d'entusiasme, amb visible emoció i tant d'afecte.

ALES ROGES DAMUNT LA CIUTAT

Meitre dura la desfilada, evolucionaren per damunt de la ciutat diversos aparells d'aviació dels nostres aeròdroms. Des d'un dels avions foren llançats gran nombre de proclames adhesius a la lluita contra el feixisme i favorables a la formació de l'Exèrcit popular sota un sol comandament.

L'ADHESIO DELS CAPS RESPONSABLES DE LA DIVISIO CARLES MARX, A L'ACTE D'AHIR

«Comitè Català pro Exèrcit Regular», salutà amb entusiasme exit setmana pro Exèrcit Regular. Espera que els fruits d'aquest meravellós treball seran duradors i eficaços. L'avantguarda, la gent que lluita enmig del lloc de les trinxeres, se sent satisfeta i al·legre de veure com ressorgeix l'espera de lluita activa en defensa de les nostres estimades llibertats populars. Amb aquest esperit, amb aquest entusiasme magnífic, la victòria definitiva no es farà esperar. Endavant sense treva i sense repos! Que sigui front tot el territori de la República Invençible! Visca l'Exèrcit Popular! —Josep Barrio i Manuel Trueba».

FITXES-FITXERS AGUSTI BO

CORTS CATALANES, 596 • TEL. 10268 • BARCELONA

7 MESOS DE GUERRA

Plaça de Catalunya, 14

Oberta tots els dies fins a les nou de la nit

ANTIFEIXISTES: VISITEU-LA!

EXPOSICIO ANTIFEIXISTA

organitzada pel Comissariat de Propaganda de la Generalitat amb la col·laboració de "Altavoz del Frente", de Madrid

ENTRADA GRATUÏTA

El President Companys inaugura l'Exposició

Disabte a la tarda es celebrà la inauguració de l'Exposició «Set Mesos de Guerra». Des de molt abans de les sis, hora assenyalada per a l'acte inaugural, s'havia congregat davant de l'im-moble on té lloc l'Exposició, una gran quantitat de públic, el qual assistí entusiasmàticament l'arribada del President Companys, que presidí l'acte.

Lluís Companys acompanyat del comissari de Propaganda, quedà extraordinàriament satisfet de l'organització del certamen. Després d'això, agnà al Llibre d'Or de l'Exposició, i sortí tot seguit mentre era acomiadat amb grans aplaudiments del públic reunit a la Plaça de Catalunya.

L'Exposició «Set Mesos de Guerra», és, com el seu nom indica un recull de trofeus de guerra conquerits als feixistes, fotografies de l'auxiliament de la revolta a Catalunya, obuses i material bèl·lic, cartells i es-general una compilació de tota la tasca portada a cap per la Comissaria de Propaganda. Hi figuren extensius reportatges de la revolució del 19 de juliol, i de la guerra, que recullen l'entusiasme de tot el poble per abatre el feixisme i reconquistar el territori de la República o poder dels militars traidors. Conté, també, proves documentals de la intervenció feixista estrangera a favor dels facciosos.

Per la Seva ROBA DE MIG-TEMPS VEIGI EL NOSTRE GRAN ASSORTIMENT DE TEIXITS I CONFECCIONS

N.º 1.—Vestit llana superior blau-marí combinat en seda colonial. Model de gran novetat. Ptes. 70	N.º 2.—Bruseta llana rentable inencongible en quadrets i dibuixos fins. Confecció molt acurada. Ptes. 35	N.º 3.—Kimono cretona extra, estampats de fantasia. Colors sòlida garants. Ptes. 15	N.º 4.—Faldilla-jaqueta llana superior, amb coll de repunts novetat. Colors gran moda. Ptes. 65
---	--	---	---

Gran assortit en

CRETONES, el metre, 2 Ptes.. MUSSETTE, tot llana, tot colorit, gran moda, a 4'75 Ptes. CHEMISIER, gran assortit en dibuixos, molt rentable, metre, 3'25 Ptes. TOILE mat per a llenceria rentable, el metre, a 1'95 Ptes.

EMPRESA COL·LECTIVITZADA

ALMACENES ALEMANES

La casa que ven més econòmic de Barcelona

Per a la formació de l'Exèrcit Popular

Els carrabiners ofereixen cent instructors

Ha visitat el Comitè Català Pro Exèrcit Popular una comissió de l'Exèrcit de Carrabiners, al front de la qual anava el cap de la Comandància, company Soro.

Aquesta comissió s'ha donat a conèixer als carrabiners, al front de la qual anava el cap de la Comandància, company Soro.

El secretari tècnic del Comitè, company Martín, ha donat als carrabiners les més àmplies explicacions d'aquest oblit lamentable, que ha estat degut a la precipitació en què calgué fer-ho, tenint en compte l'enorme tasca portada a terme durant la setmana d'organització de la desfilada. Públicament el Comitè fa constar el seu sentiment perquè no poguessin assistir els carrabiners al magnífic acte d'ahir.

El cap de la Comandància, Soro, molt d'interès a fer constar da-

vant el poble que aquestes forces autònticament republicanes i antifeixistes estan al seu costat íntegrament i que es senten lligats i identificats amb la creació de l'Exèrcit Popular de tal manera que posen a disposició del Comitè Català Pro Exèrcit Popular un centenar d'instructors perquè vagin a treballar amb els grups de fabricació, tallers, despatxos, etc. i organitzacions juvenils i esportives que vulguin aprendre la instrucció militar amb la finalitat de preparar-se per la mobilització que s'està ultimant.

AVIS ALS COMITES PRO EXERCIT POPULAR

Es prega a tots els Comites locals i comarcals del nostre moviment que trametin a la Secretaria els programes de les setmanes que preparen Pro Exèrcit Popular, per tal

que des de l'organisme central se'ls pugui facilitar la màxima ajuda en oradors i en material.

UNA FORMIDABLE TASCA A LES COMARQUES

A les comarques i a les ciutats de Catalunya comença a desenvolupar-se una enorme activitat Pro Exèrcit Popular. A Lleida ha quedat constituït el Comitè i el dijous es celebrarà un gran miting; el divendres serà el Dia de la Joventut; el dissabte, el Dia de la Dona, i el diumenge hi haurà una desfilada dels elements de la Tercera Divisió i unitats d'instrucció, la qual hom espera que proporcionalment tingui la mateixa importància que ha tingut a Barcelona.

A Tarragona també ha quedat constituït el Comitè i el dimarts començarà la campanya amb un gran

miting en el qual parlarà el company Estivill.

A Sabadell, a Girona, a Figueres, a Tortosa, a Manresa, etc., etc., es preparen febrament per la constitució dels Comites.

Molt aviat el Comitè donarà a conèixer el pla de propaganda per les comarques.

REUNIO D'ACTIVISTES DEL COMITE CATALA PRO EXERCIT POPULAR

Demà es celebrarà una reunió d'activistes de les organitzacions que formen part del Comitè Català Pro Exèrcit Popular, per tal de coordinar l'esforç comitè en un pla de reactivació.

Aquesta reunió és importantíssima i cal que no falti ningú. A la Presència de demà es donarà lloc i hora.

Nova reunió del sots-Comitè de no intervenció

El control marítim s'aplicarà en la data prevista

Londres, 1. — A dos quarts de cinc d'aquesta tarda ha quedat reunit el sots-Comitè de no intervenció. En aquesta reunió els delegats s'ocuparan probablement de les diverses qüestions relatives al control de les fronteres terrestres d'Espanya.

Per altra part, als cercles oficials britànics es té l'esperança que els governs interessats presentin en aquesta reunió llurs respectives respostes sobre el control marítim. Encara que les converses sobre aquesta assumpte, i concretament

sobre l'entrada en vigor d'aquest control, es perllonguen quelcom més del que s'esperava, els sots-comitès s'està formant decidit a activar les negociacions a fi que la vigilància naval pugui aplicar-se a partir de la data prevista del 6 de març.

HAN ESTAT DESIGNATS ELS DIRECTORS DEL CONTROL BRITANIC A LA FRONTERA DE PORTUGAL

Londres, 1. — Als cercles oficials britànics es declara aquesta tarda que han estat designats ja l'administrador i vice-administrador encarregats de dirigir el control britànic a la frontera hispano-portuguesa. Per als dits càrrecs han estat

designats el capità de navili retirat H. S. Mac Donald, que representa Anglaterra en la Comissió dels Dardanel·ls fins que entrà en vigor l'acord de Montreux, i el capità de navili A. H. Smith, ex-secretari de l'Oficina Nacional de col·locació d'antics soldats marins anglesos.

Hom creu que Mac Donald i el primer contingent d'observadors anglesos marxaran a Portugal abans de finalitzar aquesta setmana. El nombre total d'observadors anglesos s'eleva a 130; tots seran oficials de Marina i agents de Duana retirats.

DETENCIO D'ELEMENTS DE LA "QUINTA COLUMNA" DE VALENCIA

Tenien una organització de "Socors blanc" i en els seus plans figurava l'isolament de Catalunya

València, 1. — Aquesta tarda el ministre de la Governació ha facilitat una nota sobre l'actuació de la cinquena columna a València, que diu així:

«La sèrie de diligències realitzades per la policia al voltant del descobriment d'individus que organitzaven a València la cinquena columna, permeten ja comunicar a l'opinió pública detalls d'allò que s'havia organitzat i d'allò que es preparava, sense perill d'impedir o perjudicar la continuació del servei.

Un agent d'investigació pertanyent a la Comissaria de la Plaça de Tetuan, avui brigada social, posà a conèixer al director general de Seguretat i del ministre de la Governació, les dades que posseeix respecte a l'actuació d'alguns individus residents a València. Aquests autors creien que allò podia tenir importància i encarregaren a un agent que fes les gestions que creies més oportunes per tal d'obtenir el que hi hagués o bé es preparés.

Per a això el director general de Seguretat dedica un nombre important d'agents per tal que procedissin a efectuar diverses detencions simultànies. Fet això s'ha sabut, per la declaració d'alguns dels detinguts, que existien dues organitzacions: una d'elles anomenada «Socors Blanc», que, segons sembla, té com a única finalitat recaptar diners per tal d'alleujar la situació de les famílies dels feixistes absents o morts; però en realitat no se sap encara si els fons que es recaptaven es dedicaven a aquest fi o si això servia simplement de pretext per a enllaçar nombrosos individus i per a obtenir receptacions amb altres il·l·legals. L'altra organització tenia com a finalitat enllaçar feixistes o simpatitzants de l'enemig per tal que en un moment determinat de desembarcament o de desordre públic, actués sota una direcció i amb el fi de dificultar la defensa de la ciutat.

LES ESTRANYES MANIOBRES D'UN TANTAT D'ABELLERES

Entre els detinguts més destacats, figuren els següents:

Manuel Valero Acosta: Aquest fou detingut al carrer Pl. Margall, 5, en una pensió. En la seva primera declaració manifesta esser natural de Vèlez-Málaga i tenir la seva família a Sevilla, que dedicava les seves activitats a la professió de comissionista. Com a tal posseeix un carnet de l'Associació de Comissionistes, Representants i Viatjants de València i se'n provincials, amb el número 4.434, estés a València el 26 de gener d'aquest any.

En aquesta primera part de la seva declaració, digué haver sortit de Sevilla el 29 de juny amb direcció a Saragossa, per a fer-se càrrec de l'herència d'una tia seva, germana de la seva mare, la qual cosa no feu. Es dirigí a Barcelona per a plantar a la Costa Brava, lloc on el sorprenen el moviment feixista. Allí li feren un salcondit amb el qual se dirigí a València el mes d'agost, amb el propòsit d'anar a Vèlez-Málaga, quan tot això hagués declarat, se li feu veure com resultat estrany el que no hagués anat al cap dels seus propòsits: ni el d'anar a Saragossa el mes de juny ni el d'anar a Vèlez-Málaga posteriorment. I aleshores manifestà que el seu veritable nom era el de Frederic González de Querol, natural de Madrid, tinent d'Artilleria, amb després el Grup d'Informació número 2, de guarnició a Barcelona població en la qual es trobava la seva família.

Continuant la seva declaració ha resultat tenir amistat amb la major part dels altres detinguts, els quals tampoc no figuraven tots ells amb llur propi nom.

Així, per exemple, un declarat el tinent González de Querol, que un dels detinguts, Alfred Jiménez, el seu veritable nom, era Alfred Villegas, marqués de San Vicente, la família del qual es troba refugiada en una ambaixada i el qual, segons el tinent, en companyia d'una altra persona, assassinà al president de la Societat de Fiequers de Madrid, en sortir de la Casa del Poble de la capital d'Espanya i participà a València a l'assalt de la Radió.

El Villegas, segons el declarat, era cap de l'organització i ell s'anomenava director representant del general Franco.

Segons les declaracions prestades, els dos grups més importants es reuneixen al Café La Democràcia i a la Cerveceria «Avinguda».

Els primers detinguts feren im-

portants acusacions contra diversos altres.

ALTRES DETINGUTS

Vicenç Mora Gil, de professió viatjant, segons pròpia declaració, un altre individu li proposà ésser presentat al marqués de San Vicente, presentació que es portà a cap, amb el qual quedà d'acord per a ampliar l'organització feixista, ja que Mora posseïa un carnet de la Societat de Viatjants U. G. T. i a més, una targeta que l'acreditava com a membre del Partit Socialista. Tractà de posar-se en contacte amb individus d'un dels cossos encarregats de mantenir l'ordre públic.

Aquest detingut n'acusava un altre, el qual tenia un pla d'isolament total de Catalunya en el qual treballaven tots o part dels detinguts, així com en l'organització de centúries, naturalment, feixistes; i donà noms que permetien verificar noves i importants detencions.

Ferran Velaz Sàiz, farmacèutic, amb domicili a Comte Almódovar, número 1. En la seva primera declaració negà conèixer alguns dels que l'acusaven com a pertanyents a l'organització; però practicats alguns aclariments declarà conèixer a Mora i Alfred Jiménez (aquest últim Alfred Villegas) i haver tingut reunions amb ells al seu establiment per a tractar de l'organització feixista. Diu haver sentit persones amb les quals es reunia que tenien enllaç amb alguns individus de la força armada.

Emili Ruiz, de professió transportista, també en possessió d'un carnet sindical. Aquest es posà en relació amb Joaquim Gil, vidua de Calvo, també detingut, la qual té al seu càrrec els lliuraments de diner dels diferents participants en l'organització. Donà diversos noms, fins aquell moment desconeguts, però de persones que sens dubte participaven dels propòsits de totes les altres, la major part de les quals han pogut ésser ja detinguts.

Alberto Masó, comerciant que prestava els seus serveis com a sanitari en un hospital militar. Segons la declaració del xofre Emilio Ruiz, estigué també en relació amb la vidua de Calvo i participà en l'organització dels grups, donant-los notícies interessants.

EL DAP DE L'ORGANIZACIO

L'ex-marqués de San Vicente, que figurava amb el nom d'Alfredo Jiménez i es diu Alfredo Villegas, posseeix documentació de la CNT, com a president, de l'Associació de Treballadors Sanitaris i a poder seu tenia diver-

ses targetes del Sindicat Unió de Sanitat en blanc, encara que amb la signatura del secretari. Sembla que era el cap director de l'organització i que arribà a València dies abans del moviment, acompanyant un general molt conegut. En fracassar el moviment n'agué de separar-se del general, el parador del qual diu que ignora i es posà immediatament a organitzar grups de l'anomenat Socors Blanc, i mantingué extenses relacions amb moltes persones proveïdes de documentació facilitada per Sindicats, partits polítics, delegacions d'Assistència Social, Comités executius populars de València, etc.

Molts dels detinguts posseïen aquestes targetes, tots ells amb nom fals o amb professions o llocs de residència també falsos. Així els que s'esmenten:

Francesc Tudela Garcia, que a la tarja figurava com procedent de Carpio del Teix, i de professió comissionista, i el seu veritable nom és: Francesc Tudela López, i professió capellà.

Joan Gallego Brida, que figurava com a sastre i el seu veritable nom és Joan de Deu Ruiz Aguilera, lloc dels redemptoristes, encara que a la tarja figura com a evaunt de l'orde de Velasco. Aquest era l'encarregat de mantenir enllaç amb diverses dones d'aquesta població.

Amador Pérez, com a procedent de Talavera del Teix i d'ofici barber. Es tracta de Josep Santiago Molina, militar.

Mariano Gallego Garcia, com procedent de Torrejon de Velas, d'ofici tipògraf, és Salvador Campos Pons, capellà d'Olive i que mai no ha estat a Torrejon de Velasco d'on es deia evaunt.

TRENTA DETINGUTS

Figuren també en els grups diverses dones, unes que sembla que es limitaven a allotjar a alguns dels ara detinguts, i d'altres que servien d'enllaç, puix que al seu poder s'havien trobat targetes d'elles en els escorcolls practicats als domicilis dels més destacats detinguts.

El nombre de detinguts és prop de trenta, però es coneixen ja tots els grups i llurs dirigents.

El servei continuava fins que arribà a la detenció de tots els que figuren en aquesta organització.

Hi ha altres detinguts de menor importància i dels quals s'han obtingut declaracions. Aquests serveixen especialment per a l'obtenció de documents i salcondits.

De les responsabilitats que d'això s'originaran no solament hauran d'entendre-hi els Tribunals, sinó les pròpies organitzacions.

AL MARGE DE LA MANIFESTACIO PRO EXERCIT REGULAR

Més de 100.000 antifeixistes militaritzats i 300.000 persones presenciant la desfilada

30.000 CARTELLS AMB LES CONSIGNES DEL COMITE ORGANITZADOR

LA DESFILADA D'AHIR ESTAVA DIVIDIDA EN CINQ DIVISIONS

La primera constituïda per una banda de música a la qual seguien els retrats de Macà, Companys, Azusa, Largo Caballero, Durruiti, Lina Odena i els actuals consellers de la Generalitat, sota la denominació genèrica de «Estat Major de la Llibertat». Segueix la bandera de l'Exèrcit Popular constituïda pels colors republicans amb un escut estíric català que domina el camp central.

Aquesta bandera anava guardada per quatre soldats en baloneta.

Obria la marxa l'Exèrcit d'Osca, el brau tinent coronel Zapatero. Seguien després les delegacions del Front amb un total d'uns dos-cents homes, entre els quals hi havia a més de les esmentades a la informació, la representació de la Columna Ortiz de la Divisió Jover (C. N. T.).

FORCES DE SEGUERATAT INTERIOR I LA PRIMERA DIVISIO REGULAR CATALANA, FORMAVEN LA SEGONA DIVISIO

La Segona Divisió era formada per les forces armades de Seguretat Interior amb un total d'uns 2.000 homes, als quals seguien les forces armades de guarnició que formen la Primera Divisió Regular Catalana, amb un total d'uns 6.000 homes, distribuïts per especialitats. Aquestes especialitats no anaven encara totes uniformades amb el nou vestit de regiment, i els comentaris del poble eren que, davant la marcialitat i l'espectacle de la seva uniformitat amb el vestit elegantíssim i sobri que s'ha triat, seria brillant. La uniformitat no va ésser possible, puix que els sàstres no tingueren llestes les partides encomanades.

Per tant, aquesta Segona Divisió de la manifestació era integrada per 8.000 homes.

TERCERA DIVISIO: INDUSTRIES DE GUERRA MILITARITZADES

La Tercera Divisió la formaven les Indústries de Guerra Militaritzades. Desfilaven els obrers organitzats en una perfecta formació, sota el comandament d'oficials de l'Exèrcit Popular. Cal remarcar en aquesta formació, les noies del Parc d'Artilleria, que desfilaven magníficament.

Aquesta tercera divisió va partir-se per la meitat, degut al gran entusiasme dels companys de la C. N. T., que, en les seves pancartes i banderes, feien cordó al Pasceig de Pl. Margall-Aragó, i que s'integraren a ella partint la formació militar. En conjunt, entre indústries de guerra i els companys de la C. N. T., se calcula-se aquesta divisió en 30.000 homes.

40.000 HOMES D'UNITATS D'INSTRUCCIO EN LA QUARTA DIVISIO

Seguia la Quarta Divisió amb les unitats d'instrucció, les quals eren integrades per unitats de fabricació, unitats de diverses organitzacions i unitats juvenils i esportives que durant tota la setmana passada han estat fent la instrucció pels carrers i places de Barcelona. Cal remarcar la tasca formidable dels alumnes, els oficials i alferes de l'Escola Popular de Guerra que han enquadrat aquesta setmana 500 companys. Així vol dir que 500 oficials i alferes han estat treballant herosament tota la setmana.

Aquesta Divisió tenia en totalitat uns 40.000 homes.

ELS GRUPS DE DEFENSA PASSIVA FORMAVEN LA CINQUENA DIVISIO

La Cinquena Divisió era formada pels grups de defensa passiva. Creu-

EXERCIT POPULAR

Endavant per LA VICTORIA!

Roja, bombers, eserenos, ambulàncies, etc., etc., en un total de 5.000 homes.

Per tant, desfilaren militaritzats una mica més de 100.000 homes, la qual cosa vol dir que amb els homes que desfilaven ja militaritzats Barcelona pot formar deu Divisions.

EL PUBLIC QUE PRESENCIA LA DESFILADA

Cal tenir en compte que el poble feia un cordó doble de més de tres quilòmetres, la qual cosa significa als quilòmetres de cordó. Així sense comptar que en realitat són més, puix que el poble havia estès cordó fins a Can Ràbia. Com a terme més pot calcular-se, deixant a part les grans aglomeracions de la Plaça de Catalunya i Rambles, que aquest cordó estès constituït per deu o dotze files com a mínim de ciutadans. Els càlculs baixos donen, sense cap mena d'exageració, un mínim de 300.000 ciutadans que aplaudien i s'identificaven amb les consignes del Comitè Català Pro Exèrcit Popular.

LA GRAN TASCA PORTADA A CAP PEL FRONT UNIC DE DIBUIXANTS

A remarcar la tasca enorme, incalculable, que ha portat a terme el Front Unic de Dibuixants de la UGT i de la CNT, sota la intel·ligent direcció del camarada Enric, que aquests dies s'ha superat i ha fet superar tots els companys dibuixants.

També cal destacar la tasca dels companys encarregats de fixar cartells, que en una nit fixaren a Barcelona 30.000 cartells amb les consignes del Comitè.

Pot dir-se, doncs, que l'únic enemic que ha tingut el Comitè en aquesta formidable mobilització, ha estat el vent que, sense consideració de cap mena, destronà moltíssims de les magnífiques pancartes posades al llarg del trajecte pels camarades dibuixants.

TELEFONS DE ULTIMA HORA
Redacció 22122
Impremta 14/46

El "Queen Mary" ha fet la travessia de l'Atlàntic en 4 dies i 14 hores

Cherbourg, 1. — El transatlàntic gegant anglès «Queen Mary», lluitant contra un vent violent, ha efectuat la travessia Nova York-Cherbourg en 4 dies i catorze hores, a una velocitat hominosa de 29,3 nusos. El viatge, amb tot el mal estat de la mar, s'ha efectuat en condicions satisfactòries.

ELS FEIXISTES VOLEN IMPOSAR UNA DICTADURA TIPUS TORQUEMADA AMB INQUISICIO I AMB BOTXINS

OBREERS CAMPEKOLS EMPLATS. PRENEU LES ARMES!

ALLISTEU VOS A L'EXERCIT POPULAR REGULAR!

MAS & ROCA

CAMISERS

Gran assortit en articles d'hivern, sueters i vestits de llana

PORTAFERRISSA, 24 25

FONTANELLA 10

Anglaterra no té cap mena de tracte amb els rebels

Londres, 1. — En els cercles ben informats es desmenteixen corries informacions estrangeres que afirmen que el Govern britànic havia concertat amb les autoritats de Burgos un acord per a la importació de pirita. Es desmenteix també que Anglaterra tingui prop dels rebels espanyols cap agent comercial o observador militar.

Vaixells britànics a Gibraltar

Gibraltar, 1. — El vaixell porta-avions britànic «Eagle» ha arribat a aquest port, procedent de Portsmouth. El «Royal Sovereign» ha arribat procedent de Lisboa.

Les unitats de la flota mediterrània que han de prendre part a les maniobres que tindran lloc a l'Atlàntic del Sud, arribaran a aquest port el dia sis procedents de Malta.

ELS FACCIOSOS SERAN VENÇUTS A OVIEDO

Gijón, 28. — Ahir fou un dia de pluja, la qual cosa féu que les operacions s'aturassin en part. L'algun féu impossible tot moviment de les nostres tropes que, per altra banda, eren creditors d'un merescut descans. Hi hagué operacions d'artilleria, però com que el comandament no ordenà res en aquest sentit, la infanteria no actuà. La capella de Sant Claudi ocupa la part més elevada del poble i és l'indret més precís per a tancar el pas de la carretera d'El Escampero. Aquest era un objectiu de les nostres forces, però la resistència dels facciosos, així com la seva posició, ha fet que puguin conservar-lo. Malgrat la boira, la nostra artilleria va batre-la eficaçment, quedant les façanes completament desfetes. El nostre foc durà gairebé dues hores. No estava concertada l'operació d'infanteria, però els feixistes tement un atac, regularen i deixaren abandonat el cim. Les bateries del Nalón obriren foc endimoniat al xi que deixaren d'actuar els nostres canons, per a privar segurament que les nostres tropes s'apoderessin d'aquell lloc que els és tan necessari.

Les nostres forces han recollit els cadàvers dels facciosos pels voltants del Pando. Encara queden molts cadàvers que hauran de fer desaparèixer, ja que els seus companys no semblen disposats a fer-ho.

Per documents i declaracions de presoners se sap que els feixistes ja comptaven amb la nostra ofensiva. Cap al 20 d'aquest mes els facciosos concentraren a Oviedo gairebé totes les forces que tenien escampades per la província. Entraren forces del Ter, un batalló de Galícia del darrer reemplant, que pertany a la guarnició de la Corunya.

Per aquestes circumstàncies es concep la resistència d'Oviedo, però es pot afirmar que entre les restes de la ciutat asturiana van desaparèixer totes les forces que els feixistes tenien concentrades per a mantenir les seves diverses posicions de la regió. La previsió feixista no ha fet altra cosa que centralitzar la resistència en un sol indret.

Es creu que Aranda no es troba a Oviedo

Gijón, (Rebut amb retard.) — No creiem que sigui exacta aquesta notícia facilitada per algun presoner, segons la qual Aranda és a l'interior d'Oviedo i és el que dirigeix la resistència que oposen els facciosos a l'avang constant de les nostres forces. Aquest presoner diu haver-lo vist el dia 18 darrer i suposa que continua a la capital asturiana. El més probable, però, és que Aranda ara actuï fora d'Oviedo.

Hi ha una gran diferència entre la tàctica que utilitzaren els rebels quan l'ofensiva d'octubre darrer i la d'ara. Hom podrà objectar que com que la situació no és la mateixa, la tàctica hauria d'ésser diferent; però hi ha estils de lluita inconfusibles i que sorgeixen qualsevol que sigui la situació de les forces.

La tàctica d'Aranda, de la qual donà proves reiterades a l'octubre, consisteix a abandonar aquelles posicions a les quals les nostres forces han posat en franc perill; i la tàc-

tica que ara segueixen els rebels no és aquesta. La tàctica actual dels rebels consisteix a no abandonar les posicions.

Si a la defensa estigués dirigida per Aranda, ens hauriem trobat davant una altra tàctica dels facciosos. Hi ha un cas típic ocorregut, que constitueix un testimoni ben clar que l'enemic s'obstina com sigui i en les condicions que sigui, a resistir d'una manera bojarrada. El fet ha tingut lloc a la Fuente del Prado, que és una zona compresa entre San Lázaro i Santo Domingo. Dos barris d'Oviedo, el primer dels quals està al nostre poder i lluitem per conquistar el segon.

A la Fuente del Prado, hi ha un grup escolar ja gairebé construït, al qual sols mancava, per a ésser utilitzat, algun detall d'ornament exterior. Des d'aquest grup escolar, la possessió del qual és magnífica per barrar el pas, el mateix si hom surt de San Lázaro que si es situa des de

l'Escorxador Vell, se'ns ve hostilitant. Des del primer dia es proposaven les nostres forces prendre el Convent de Santo Domingo, i quan estaven a freg de les seves parets, s'ofriran la descàrrega dels qui estan instal·lats al grup escolar.

Per a desbordar aquestes forces, s'han emprat els carros d'assalt, que avançaren vers l'interior, sense que els trets que surten de les escoles, els puguin contenir-lo. El foc que hom els feia. L'avang és féu amb tanta precisió, que les escoles han quedat enrrera i avui es combat en àrea sobre la qual no tenen eficàcia els trets que surten de les escoles.

Als quaranta guàrdies civils que s'han quedat isolats, els serà molt difícil de replegar-se, malgrat que la nit, força plujosa i fosca, és a propòsit perquè ho intentin. I poden escapar, potser, corrent vers el Cementiri Vell, que encara és a mans d'ells, si bé es troba ja voltat per tota la part alta. Si es decideixen aquests guàrdies civils a esca-

par del grup escolar, poden intentar la retirada; i aïí, el Cementiri té una significació: que probablement és aquesta la port definitiva que els espera als que resten al grup escolar si no es decideixen a rendir-se. No és segur que Aranda sigui a Oviedo. Fora igual que s'hi trobes per als efectes de la nostra marxa vers l'interior, que es produeix qualsevol que sigui la tàctica de defensa, ja que en definitiva els obstacles de la tàctica no són mai definitius.

El dia, plujós a quasi tota la jornada, ha transcorregut en aquesta activitat sorda que de vegades resulta de la major eficàcia. Quan en vaig abocar a Oviedo vaig presenciar un paorós incendi. Era a les immediacions de la fàbrica d'armes. Les flames van a deixar al descobert l'enemic. Entre aquella fumera, seguix el foc de fuselleria. El setge dels nostres, continua.

Dos pols de la ciutat, en flames. I durant aquesta nit, la pluja es barreja amb la suor dels combatents.

Tres banderes roges

Colloto, 26 (a les 7 del vespre). — Em valgué quedar un moment indecis a Lugones, pensant on m'adreçaria aquesta tarda. M'han assenyalat tres llocs i en els quals puc trobar emoció. Un d'ells, el front de Colloto. Em decideixo per aquest. M'adreço vers Colloto. El nostre cotxe arriba fins a uns 500 metres de la línia de foc. M'aboco als parapets. Heus ací una nova perspectiva de la Cadellada, a la qual no hi ha manera de perdre de vista. Des d'aquesta parapet s'observa, amb més detalls, les destrosses causades en el grup d'edificis per la nostra artilleria. Les nostres milícies estan situades a les cases que volten el tossal sobre el qual es dibuixa el Manicomio. Tot aquest tros de terreny està atxecat en grans rases per poder-hi transitar sense perill. La carretera segueix, fins a ficar-se a

Oviedo. Tanquen la seva perspectiva els nostres carros blindats. Es creua el foc, i el seu desalliment té aquesta tarda una molt gran sonoritat. Podríem seguir per la carretera, però ens advertixen els milicians que des d'allí, sols poden passar-hi els blindats. Aleshores prenem un camí que puja fins a dalt, pel qual es pot caminar resguardats de les bateries Arriba fins dalt. S'ha de fer a peu un petit tros. Comença a ploure, i ascendeix entre fang. Val la pena, però.

Des dels parapets extrems hom descobreix una nova estampa d'Oviedo: l'Oviedo de la Tenderina, del Mercadín, de la fàbrica d'armes, de la caserna de Pelayo, de la Cadenella... L'Oviedo que té sang a cada una de les seves cantonades, que ha estat mutilat en tots els seus edifici-

cis. Un Oviedo pel qual la guerra ha deixat l'empremta sinistra de les seves petjades.

Quan jo arribo, no hi ha combat. Sóna el canó, no obstant. Foc de bateria i de contrabateria, en el qual es va cent l'atac fins a fer-lo buid. En l'escomesa, de l'assalt. Allà m'expliquen la presa del Mercadín, l'avang per les Tenderines i la presa sobre la fàbrica d'armes. Valgué tota l'àrea del nostre avang, que ha estat realitzat pels canons d'un dels batallons, l'execució del qual en aquesta guerra és de les més destacades.

El Mercadín, la Tenderina alta, la Tenderina baixa... etapes que van apropant-se a la meta. Enfront de la fàbrica d'armes, hi ha una casa alta que resta estridida amb el triomf de les seves tres banderes roges. Es

un edifici suau conquistat, i ja les nostres banderes són com un desafiament. Entre aquest edifici i la fàbrica d'armes hi ha un regle de cases més baixes, que constitueixen la barrera separadora dels combatents. Està com a uns 400 metres de la fàbrica d'armes. Les naus roges mostren els forats que els han oberts els nostres canons. De quan en quan les parets tremolen per encallar una altra nova canonada. El nivell de fum tapa la nova ferida i li posa, per un instant, la seva embenadura blanca.

Després s'esvaeix i aleshores ens ofereix el se: esquinç. No contesta l'enemic. No contesta, però és allà, comptant les canonades amb l'ansia que hom posa a mesurar el temps que es tarda a executar una sentència. La fàbrica d'armes està en capella.

Al sector de San Esteban de las Cruces, l'enemic hagué de replegar-se precipitadament i abandonà gran quantitat de material

Madrid, 28. — El cronista de «Claridad» a Astúries fa un relat de les incidències d'ahir en aquells fronts. Hi hagué lleuger tiroteig en tot el sector de San Lázaro i Buenavista, però el matí, borbó, féu impossible les operacions.

Sols a la part alta de San Claudi hi hagué operacions d'altura, al bé per no haver-hi ordre de l'alt comandament no hi hagué intervenció de la nostra infanteria. La vall de San Claudi ocupa la part més alta del poble i és el punt més precís per a tancar el pas a la carretera de l'Escampero. Des de la fàbrica de l'objectiu de les nostres tropes, però la forta resistència que oposen els facciosos i el difícil accés a les seves posicions ha fet que fins ara els conservi l'enemic.

Durant el matí d'ahir, malgrat de boira, s'estigué disparant durant dies dues hores sobre la dita posició. No havia intervingut en l'operació la infanteria. Però els feixistes degueren creure el contrari i retrocediren, deixant abandonat el turó. No altra cosa denota el fet que les seves bateries del Naranco hagin obert un imponent foc a penes deixaren d'actuar els nostres canons.

Les nostres tropes d'Olivares continuaren la recollida de cadàvers de facciosos morts en l'ofensiva feta a Pando. A les nostres posicions queden encara un gran nombre de feixistes morts que hi ha necessitat de fer desaparèixer i que els qui foren els seus companys no semblen disposats a realitzar-ho. S'ha trobat a aquesta cadàvers, entre els quals hi ha moros, cartes i documents pels quals es comprova que els soldats pertanyien a la guarnició de la Corunya i que els portaven a Oviedo, segons declaració dels seus oficials per a atacar Gijón, últim refugi dels roigs. L'operació estava projectada per al dia 22 d'aquest mes.

S'ha realitzat una operació davant la fàbrica d'armes de la Vega i a tal objecte s'ocupà una casa. L'operació s'efectuà a la nit i l'enemic, malgrat la seva vigilància, no pogué evitar ésser desallotjat d'aquesta casa i retirar-se sense poder recollir les seves armes. Pels voltants de la fàbrica d'armes es produí un incendi i les flames es veuen des de molts quilòmetres de distància.

Al sector de San Esteban de las

Cruces l'acció és dura i acarnissada. L'objectiu militar en aquest sector el constituï l'anomenada Escola Blanca, important punt estratègic. L'enemic, davant la formidable empenta de les nostres forces, es veié obligat a replegar-se precipitadament i deixà a poder nostre alguns cadàvers, entre ells un ofi-

cial, i gran nombre de fusells, pistoles i municions.

Ja de matindada els soldats lleials s'ocupen a fortificar les seves posicions.

S'han presentat als nostres rengles dotze evadits que s'havien escapat quan els duïen custodiat guàrdies civils. Un d'aquests evadits anava emmanillat.

A l'altura del cap de Creus ha estat recollida una mina submarina

Ahí, a primeres hores del matí, es tingué notícia a Barcelona que el personal de vigilància de la costa havia recollit, a l'altura del Cap de Creus, i fora les aigües jurisdiccionals, una mina submarina que navegava a la deriva i que, igualment que la que provocà el sinistre del vaixell anglès "Landover Castle", havia estat col·locada per algun vaixell pirata. El Delegat marítim de Barcelona i el cap de l'Aeronàutica Naval amb la mina submarina, que, amb les precaucions degudes, fou remolcada fins a la platja de Roses (F. Centelles)

Uns quants dies de pei mis!

Herois del poble, homes de totes les edats que vénen uns quants dies a ciutat, a gaudir d'unes vacances ben guanyades. Vegeu-los alegres; podran abraçar els seus, contar-los les peripècies passades batent l'enemic. I, després, amb la mateixa alegria, aquests homes tornaran a les trinxeres amb la convicció que llurs sacrificis no seran pas estèrils...

El problema de l'estatge

Es un dels més urgents i difícils de resoldre i, per tant, cal plantejar-lo d'una manera clara, perquè els diversos assaigs que fins ara s'han portat a cap a molts municipis, s'ha mirat més en cercar una solució a la qüestió anglosaxona de les finances municipals, desorganitzades a conseqüència de la revolució, que no pas en proporcionar als ciutadans habitació higiènica i econòmica. Al nostre entendre, així es desvia per complet de l'assumpte i, per tant, les solucions que s'indintin resultaran en perjudici del públic i, especialment, de les classes més modestes.

Considerar la casa com una màquina de fer diners, és continuar la tradició capitalista, encara que les rendes vagin a la caixa dels municipis o de la Generalitat, amb el perill que la necessitat obligui a extremer l'exaccó, amb identiques conseqüències a les produïdes per l'ambició dels propietaris urbans; augment, exagerat de lloguers i amb ell, acumulació d'estadants a pisos reduïts amb la promiscuitat i manca d'higiene consegüents.

Cal en primer terme tenir en compte — a les futures disposicions que es preparen —, les diferències de lloc i condicions econòmiques. No es pot regular de la mateixa manera la propietat i l'ús d'habitatges a Barcelona que en una vila i, menys encara, en un poble rural. Tampoc no pot sotmetre's la propietat d'una petita casa habitada pel seu propietari al mateix règim que les cases construïdes i explotades per la seva renda.

Si el que ens proposem és que cada família estigui allotjada de corament, s'ha de començar per deixar de banda totes les cases modestes ocupades pels seus propietaris, perquè ells — sigui per circumstàncies favorables qualsevol —, estan ja en les condicions que mil·lanyant les noves lleis, volen per a tots els ciutadans i, per tant, no hi ha perquè crear-se conflictes. El que s'ha fet en alguns municipis d'obligar-los a pagar un lloguer igual al de qualsevol altre estadant, és una injustícia i una arbitrarietat.

Es cert que la major part de gent no tenen casa pròpia perquè no han pogut, però no és menys cert que la propietat de moltes d'aquestes cases és fruit d'una vida d'estalvi i sacrifici durant una generació, i en despullar-les de manera directa o indirecta d'aquest fruit, és cometre una espoliació que cap esperit vertaderament revolucionari i, per tant, amant de la justícia, no pot abonar.

La simple incautació de les cases pels Ajuntaments aparentment és la solució senzilla; però, en realitat, resulta ja molt complicada. Si tot és reduir o cobrar els lloguers i pagar la contribució, en vint-i-quatre hores es resoliria el problema, però cal no enfocar-lo d'una manera tan simplista. La conservació i millora de les cases necessita una vigilància especial que ens portaria a la formació d'un exercit de funcionaris tècnics i administratius, i agreujaria la càrrega que actualment suportem, gràcies a les innombrables juntes, juntes i comités que de la revolució encà s'han creat, i que si bé han resolt molt poques coses, en canvi se'ns mengien vius.

Es precisa cercar la manera de simplificar la cosa per tal que no sigui necessari un expedient complicat per a posar a ones rajoles o instal·lar un vater. Per altra part, la pugna inevitable entre el propietari i l'estadant, no solament per la quantia del lloguer sinó també per les reparacions i reformes a realitzar, subsistirà entre l'Ajuntament i els veïns. Si predominava la voluntat dels darrers, les millores es menjarien els lloguers; en cas contrari, les cases acabarien per esdevenir inhabitables.

Si es vo, anar a la collectivització de la propietat urbana — salvant el cas dels petits propietaris dels quals paràvem abans —, l'única solució senzilla i econòmica, és la que els mateixos veïns interessats, els quals són els que en darrer terme han de pagar les despeses, siguin també els administradors. Fixat el lloguer de cada pis o finca, se'n marcaria un tant per a la conservació, segons l'estat de la casa.

Si les despeses resultaven més petites seria un benefici per l'estadant si eren més grosses, hauria de pagar-les ell de la seva butxaca.

A les cases de molts pisos, on han de fer-se reparacions que interessin a tots, una junta de veïns decidiria, com a Austria on és corrent la compra de pisos allats. D'aquesta manera, l'interès dels estadants seria el de conservar les finques i estalviar despeses inútils. Contra la mala fe del que la del-

kes abandonada amb la intenció de traslladar-se quan esdevingués inhabitable, hi ha el remei senzill de no facilitar-li nova habitació en els casos de negligència manifesta. Creiem inútil donar més detalls per quant la idea exposada tampoc no és invenció nostra, sinó la generalització del que fan les Cooperatives d'habitatge barata, quan conserven la propietat col·lectiva dels immobles. Com sempre les solucions més senzilla i econòmiques ens les donà la cooperació.

El producte líquid dels lloguers, no hauria d'ésser considerat pels Ajuntaments com un simple ingrés, sinó que hauria de deducir-se'n una bona part, a la construcció de noves habitacions i a la reforma d'algunes cases susceptibles de millora.

J. VENTOSA I ROIG

Es creat un patronat per a administrar totes les colònies infantils

valència, 1. — La «Gaceta» publica, entre altres, les següents disposicions:

«Instrucció Pública. — Creant un patronat per a l'orientació, administració i cura de les colònies infantils instal·lades a les províncies de Castelló i Alacant, que serà integrat per Carme Cortina, inspectora de Primer Ensenyament; Miquel Prados, metge; Manuel Sánchez Arcos, arquitecte; Maria Rubio, vídua de Sirval, i Matilde Landà.

Ordre creant una Delegació central de Colònies per tal que pugui organitzar residències infantils de

tipus distint i amb l'objecte que ben aviat els infants evacuats compresos en l'edat escolar puguin ésser atesos degudament.

Sanitat. — Ordre creant un document acreditatiu sobre dret de protecció corresponent als refugiats i evacuats, que consistirà en una fitxa d'evacuació i refugi, la possessió de la qual es declara obligatòria per a tots ells, i de la qual hauran de proveir-se tots els evacuats que es trobin refugiats. Els que no posseïssin aquesta fitxa s'entendrà que renuncien a tots els drets.»

CARTELLERA OFICIAL D'ESTRENES I REESTRENES

Setmana de l'1 al 7 de març

ASTURIA-MARYLAND. — Koenigsmark; Dibujos i Musical.

AMERICA I FOC NOU. — Madres de artistas; En la estratòfaga; Marido y compañía.

ACTUALITATS. — Escapa conmigo; Sobre la América central; El templo del cielo; El club de golf; Las venturosas.

ATLANTIC SAVOY. — Antepasados del hombre; Periquín, político; Compañero y sin novia; Curiosidades; Alegres gusanos. Tercer reportaje del front de Madrid.

ARNAU FLORIDA I BROADWAY. — La vida de cristal; El cantor del río; Ravista; La braca Nemo.

ARENES. — Hombres sin nombre; El último testigo; Nocturno.

BARCELONA. — Vidas rotas; El cantante de Nápoles; Bana Nemo; Musical.

BOSC I PRINCIPAL. — Nuevos ideales; La marca de Cain; Asueltas heroicas.

BOHEME I TALIA. — Juanita; Su primer beso; El soldado de Nápoles; Bana Nemo; Musical.

CATALUNYA. — Hombres en la noche; Viendo de ilusiones; Omnia.

CAPITOL. — Silbando en la obscuridad; A casa de acicaladas; Comca.

CINEMAR. — Esposados y desposadas; La edad indiscreta.

COMTAL. — El adiós secreto; El perfecto caballero; Queremos cerveza; Dibujos.

COLISEUM. — Furia; per Silvia Sidney; Reportajes; Dibujos.

CINEMA ALIANCA. — Los héroes del barrio; Luter; Días de circo; Dibujos; Parcos increíbles.

ESPLAI I MAJESTIC. — Su primer beso; El chico cantor; La vestida de rojo; Dibujos.

EDEN. — Es el amor; La hiena; Impetus de juventud.

EXCELSIOR. — Los héroes del barrio; Juanita; El tunante; Dibujos.

FANTASIA. — Esta noche es nuestra; Deportiva; Dibujos; Comca.

FEMINA. — El último beso; Comca; Dibujos; Reportajes.

FOMENT MARTINEG. — Los héroes del barrio; Peter; Folias marinas; Dibujos; Parcos increíbles.

FREGOLI I RIANON. — Nuevos ideales; El secreto de Ana María; Los ojos que matan.

GOYA. — Sólo ella lo sabe; El admirable varón; Comca; de espera.

IRIS PARK. — El futuro es nuestro; En la estratòfaga; Justicia divina; Dibujos.

KURSAAL I AVINQUADA. — Resolución a bordo; La lotería del amor; Documental; Dibujos.

METROPOL. — Maras de China; La llave de cristal; El retorno de Rafia.

MISTRAL. — Todo un hombre; La pelirroja; Carne.

MIRIA. — El héroe público número 1; El billete premiado; La novia alegre.

MUNDIAL. — David Copperfield; El escandalo del día; Comca.

NEW YORK. — El sombrero de copa; Tango br; Os presento a mi esposa; Comca.

PATHE PALACE. — Sombras del pasado; Flor de arrabal; Estratòfaga; Comca; Dibujos.

PARIS I VOLGA. — La ciudad silenciosa; Su primer beso; La viuda del dragón; Variadas; Desporte.

PUELI CINEMA. — El gran año; El dragón Zarnax; Ciudad maravillosa; El conde esconde a Gimmático.

RAMBLES. — Su primer beso; Jaque al rey; La excentrica.

SELECT. — El secreto de Ana María; Maras de China; La rival de sí misma.

SPLENDID. — En la estratòfaga; Una mujer de su casa; El duque de Hierro.

SMART. — En persona; Maniobras militares de la URSS. Golpe por golpe; El príncipe encantador; La canción del vaquero.

TRIOM I MARINA. — Mazurca; El hombre de los brillantes; Reina será bailarina.

TEYATE I KURIA. — Sandán; Arlette y sus papas; Su primer beso.

URQUINAONA. — El nacimiento de Villamonte; Comca; Reportajes; Dibujos.

VICTORIA. — La indomita; Via lletas; La vestida de rojo.

WALKYRIA. — Los esclavos de la tierra; Gracia y simpatía; Variadas; musical.

XILE. — Los héroes del barrio; Mazurca; El último minuto; Madrid umha del faro.

FRONIO NOVEIAIS

Domà, tarda, a dos quarts de 8.
A PALA:
NARRU II-PUJANA contra AZURMENDI-CAMPOS
Nit, a un quart d'onze.
A PALA:
QUINTANA IV-PEREA contra ZARRAGA-URZAY
Detalls per cartella

FRONIO IXIKI-ALAI

Aquesta nit, a les deu:
Debut de MÀRIA CARMELLO
ARRATE I-AURELI
SAGRARIO-MARIA CONSUELO
Domà, tarda, a les quatre.
ALEGRIA-MARIA CONSUELO
contra SAGURIO-LOLLA
Detalls per cartella

UNES PARAULES D'ANTONI JAEN, DIPUTAT PER CORDOVA

L'esdevenidor de "les Espanyes"

Antoni Jaen és un representant de la generació que ha lluitat per la República i que ha restat fidel a les seves idees republicanes en totes les circumstàncies de la vida. Ha estat catedràtic i director de l'Institut de Córdoba, diplomàtic al Perú i en distintes èpoques diputat per Córdoba a les Corts espanyoles. Profundament conegut per la sort de la seva capital, amb el dol al cor dels molts familiars i amics que han estat víctimes de la barbàrie feixista, Antoni Jaen ha restat a Madrid com a membre de l'Esquerra Republicana fins que s'ha traslladat a València per ordre del seu partit. Després no obstant de saber el que passa als altres llocs d'Espanya, ha vingut a visitar Barcelona i començar-se així amb l'ambient de la capital catalana.

Hem tingut ocasió de preguntar-li sobre les impressions per ell rebudes i així mateix sobre algunes de les opinions que ell té dels problemes actuals, i les seves paraules ens han semblat de molt interès.

—Catalunya — ens diu Antoni Jaen — mai no ha estat tan unida a Espanya com ara i l'acte d'homenatge a Madrid que s'està preparant és l'afirmació més clara. Però a més d'aquest renaixement dels lligams amb Madrid observo a Catalunya un nou esperit: l'esperit de la responsabilitat com una capital europea que és ara Barcelona, front d'un Madrid que sempre ha estat

i serà la capital de la «meseta». Quan la guerra s'acabi —i no dubto que la guerra la guanyarem— Madrid serà la capital de les Espanyes.

—Un esdevenidor federal, doncs? —Sí. Veig l'esdevenidor d'Espanya amb una democràcia social, però integrada per diversos Estats, els quals tindran cada un una característica pròpia.

—Vós, com andalusí, què opineu del paper d'Andalusia després de la guerra?

—Abans de la caiguda de Màlaga ens havíem reunit a Andalusia per parlar de l'esdevenidor de l'Estat andalusí i hem de tornar a parlar-ne, com és molt natural. Hi ha certes divergències sobre aquest particular, per opinar alguns que hi haurà dues Andalusies, una amb capital a Córdoba o Sevilla i una altra amb capital a Màlaga. Al meu entendre Andalusia hauria d'ésser una sola i dividida únicament en comarques com ha resultat així mateix Catalunya amb la supressió de les antigues províncies.

—Com resoldrà Andalusia els seus problemes?

—Col·lectivitzant la terra, especialment a les planícies. Andalusia té un gran esdevenidor per la riquesa del seu sòl i del seu subòl, les més de les vegades sense explotar. A més hi ha la cultura andalusí que té unes característiques especials, ja que hi ha en el fons la

forma política àrab, però desenvolupada sobre la cultura purament espanyola.

—Quin serà el paper de la República Federal espanyola?

—La República ha de reunir totes les essències culturals dels pobles ibèrics i encarnar l'economia en un sentit modern que sigui en conjunt una síntesi d'allò antic i d'allò modern. Però per a reunir tot l'opinió internacional que mereix caldrà que desenvolupi una gran propaganda a l'estranger. Els catalans en els segles XIV i XV han ocupat en la vida internacional un lloc privilegiat i la seva actuació en el comerç i la navegació i en tots els altres aspectes de la vida ha estat destacada. Cal, doncs, recuperar aquesta situació internacional.

A la Gran Guerra els espanyols no aprofitaren l'ocasió de fer una forta aliança amb Anglaterra i França, amb la qual cosa s'hauria impedit la sublevació d'ara. D'altra banda, però, no cal dubtar que aquesta lluïta antifeixista ha provocat en molts indrets una admiració enorme per Espanya i li dona una categoria moral extraordinària.

—Catalunya i Espanya tota han de representar el paper històric a què per la grandesa interior estan predestinats. La bandera única, que amb la inscripció d'UHP he vist a Barbastre, és el millor símbol de l'Espanya després de la guerra.

Alvarez del Vayo ha conferenciat extensament amb el general Miaja

Madrid, 1. — En rebre els periodistes el general Miaja aquest matí, els ha dit que no passava res de nou als fronts del Centre.

Un periodista ha preguntat al President de la Junta delegada si havia tingut importància el combat d'Añir a la Ciutat Universitària.

El President de la Junta de Defensa ha rebut la visita del ministre d'Estat i Comissari de Guerra, Juli Alvarez del Vayo. Ambdós han conferenciat extensament i en sortir del despatx del general Miaja el senyor Alvarez del Vayo s'ha limitat a saludar afectuosament els periodistes.

"QUE ELS PROVOCADORS DE LA GUERRA TINGUIN EN COMPTE LA POTENCIA DE L'EXERCIT ROIG", DIU "PRAYDA"

Moscou, 1. — L'Exèrcit del país del Socialisme. — Aquest és el títol de l'article de fons que publica "Pravda", en el qual es diu, entre altres coses:

«L'Exèrcit Roig fou creat pel Partit bolxevic, que se'n sabent portar triomfalment les seves banderes a través de les grans i cruels batalles contra el tsarisme, la burgesia i els enemics del poble treballador. L'Exèrcit Roig fou educat per Lenin i Stalin. Encara ara és objecte de la sol·licitud incessant del Comitè Central, del Partit i del Govern. L'Exèrcit Roig fou i està fortificat per l'assistència del nostre gran poble. Sota la direcció de la classe obrera, sota la direcció de Lenin i Stalin, de-

fensa valentment el Poder soviètic i consolida definitivament el nou ordre, l'ordre socialista.

L'Exèrcit Roig, que ha aconseguit un elevat nivell en la preparació militar i política, que està equipat d'una manera excel·lent, té dret a sentir-se orgullós dels seus èxits. Tot el poble soviètic sent una gran alegria.

La indústria pesada, creada per a l'execució dels plans quinquennals, sota la direcció d'Ordjónikidze, és la més sòlida base material de la nostra defensa nacional. El sistema del kolkhois assegura al país manantals i reserves gegantesques per al cas de guerra. El

nostre Exèrcit Roig té una rera-guardia que cap exèrcit no ha tingut mai i que no pot tenir.

Que els provocadors de la guerra tinguin això molt en compte, que no se'n oblidin que si la guerra se'n imposa, les operacions de l'Exèrcit Roig seran ofensives, i que el nostre objectiu fonamental en aquesta guerra serà l'atacament complet dels enemics. L'Exèrcit Roig, dirigit pel Comitè Central stalinista, pel Partit i pel Govern soviètic, pel mariscal Vorótxilov, heroi de la guerra civil, està disposat a la batalla contra no importa quin enemic per la felicitat i el benestar de la seva estimada pàtria.

Un vaixell arriba, amb avaries, al port de Palamós

Girona, 1 (Per telèfon). — Ha arribat al port de Palamós, amb avaries de gran consideració, el vaixell «Maria Teresa Lavernia», que procedent de Sete es dirigia al port d'Oran.

Sembla que en passar l'estret de Cap de Creus, topà amb una mina submarina i a conseqüència de la topada sofí les avaries. Aquesta versió és la que hom dona com a verídica, encara que no ha tingut confirmació oficial.

Malgrat els desperfectes mecànics, el «Maria Teresa Lavernia» ha aconseguit pels seus propis mitjans arribar, com ja diem, a Palamós.

Segons les nostres notícies s'han hagut de lamentar, a conseqüència del fet, desgràcies personals.

Un fet de sang a Girona

Resulten tres morts

Girona, 1 (per telèfon). — Al voltant de la tarda ocorregué a aquesta ciutat un lamentable incident a conseqüència del qual resultaren tres persones mortes.

Les víctimes són Josep Serra, Manuel Lladó, element de la nova veguèria municipal de Girona, i Jaume Turra, milicià de la Columna de la Mort.

Josep Serra és un conegut treballador i conegut barceloní, que entre altres obres, de «Rosario i Cortiellas» i de «La taberna del mar».

El fet que ocasionà la mort dels tres esmentats ciutadans, no està encara aclarit per les «autoritats» i sembla que es produí en circumstàncies estranyes.

Quatre ferits greus en un ball

En un ball del carrer de Lope de Vega, 256, un milicià es posà a manipular una pistola metraladora, amb tan poc d'encert, que aquesta disparà i resultaren ferits de gravetat Vicenç López Sánchez, Antoni Escobar Nicolás, Isidre Díaz Horno i Josep Díaz Rubio, que es trobaven a l'interior del local.

Tots ells, després d'assistir a l'Hospital Clínic.

Un ex-agent faciós

Al Tribunal Popular número 1 s'ha vist una causa contra l'ex-agent de Vigilància Marian Ormí Carratalà, acusat que el 19 de juliol no es presentà a prestar servei a la Delegació del Nord, on estava destinat i a més és persona d'antecedents delictius.

El fiscal, després de les proves, ha sol·licitat per al processat la pena de deu anys i la pèrdua de col·locació.

El Tribunal l'ha condemnat a sis anys de fortificacions al front i a la pèrdua del seu empleu.

El virrei Graziani està bastant greu

Djibuti, 28. — Segons notícies arribades d'Addis Abeba, l'estat de salut del general Graziani preocupa molt, puix que una part de la malaltia li entrà als pulmons i li ha provocat una pneumònia traumàtica.

EL VIRREI AVIAT ESTARÀ RESTABLET

Roma, 1. — Aquest matí ha estat publicat un comunicat oficial sobre l'estat de salut del mariscal Graziani. En aquesta nota es declara que l'estat del malalt milicià notablement i que està totalment restablet dintre de pocs dies. Afegint que el doctor Frugeni, després d'un minuciós examen del pacient ha declarat que quedava exclosa tota complicació de caràcter intern.

Conflicte resolt...

Mèxic, 1. — A les esferes oficials es declara que el conflicte suscitats per la reobertura d'esglésies a l'Estat de Veracruz pot considerar-se virtualment acabat.

Els sis dies ciclistes de Nova York

Nova York, 1. — Han començat els sis dies ciclistes de Nova York.

terra. El sergent em digué: «O treballes o et muto» i em vaig haver d'afegir entre la pluja de balles, el meu miracle. Al meu retorn em van gairebé amb una tralla, a mi, a minar astúria. A vegades no ens donaven altra cosa per menjar que un hauna de sardes i un escurçon. No ens quedava altre remei que callar... (No veuen en tot això de companys una il·lusió? Fan malament en creure que democràcia equival a poder fer el que els sembla. Que pensin i reflexionin sobre aquesta qüestió.)

ensenyaments

UN ACCIDENT D'AUTOMOBIL QUE COSTA LA VIDA A UN SOLDAT D'ESQUERRA R. DE C.

Una camioneta de la Columna Maclà i Companys, que en viatge oficial venia del front d'Aragó, prop de Vallirana sofí una topada. El cotxe volcà, i resultaren ferits tres dels seus ocupants anomenats Ra-

Imitant Hitler

Franco ha prohibit els films en què actuin Clark Gable, Charlot, Paul Muni i James Cagney

París, 28. — Segons notícies arribades de Burgos, Franco ha prohibit la venda en territori rebel de les obres del novel·lista anglès Radolph Bates, que s'ha declarat favorable al Govern republicà.

També ha prohibit tots els films dels actors dels quals són coneguts per llur simpatia envers el Govern republicà. Aquesta prohibició és deguda a què en una revista mexicana diversos grans actors com Clark Gable, Charlie Chaplin, Paul Muni, James Cagney i altres declararen llur simpatia per la causa republicana.

A les escoles del Sarre, Hitler ocupa el lloc del Crucifix

I el poble es subleva contra aquesta disposició

Fortbach, 28. — Segons notícies de Sarrebrück, s'han produït violents incidents a Frankenthal a conseqüència de la decisió de l'administració escolar obligant el director de les escoles a reservar a les classes un lloc d'honor a Hitler en comptes del Crucifix.

Els pares decretaren la vaga escolar completa. Les autoritats llicenciaren tot seguit els dirigents de la vaga i tots els minaires que han produït aldarulls seran penyorats. El representant de Berlín al Sarre ha publicat un comunicat on declara que el Govern no tenia la intenció de treure el Crucifix de les escoles però no hi ha lloc per a màrtirs en el moviment nazi.

L'obrer hongarès sola el jou de la dictadura

El pacte de la fam als minaires de Pec

Budapest, 1. — Quatre mil obrers de les mines de Pec s'han declarat en vaga, descontents de les decisions dels directores. És la tercera vaga des de fa quinze dies.

La Direcció ha pres l'acord de suprimir el vuit per cent d'augment concedit als obrers i l'acomodament de 146 vaguistes que es tancaren a la mina.

Per a protestar contra aquesta decisió el partit socialista democràtic ha donat ordres que es declarés la vaga.

L'equip del Canadà, campió mundial de hoquei sobre gel

Londres, 28. — El campionat del món hoquei sobre gel ha estat guanyat per l'equip del Canadà, el qual va vèncer a l'equip suís per dos punts a un. Anglaterra guanyà el campionat de Europa.

La creixuda del Tàmesis provoca inundacions

Londres, 28. — La violenta tempesta que sofreix Anglaterra va acompanyada de la creixuda dels principals rius. Nombrosos llocs entre Windsor i Londres, són inundats pel Tàmesis.

EL NOU REGLAMENT MILITAR SOVÈTIC

"L'exèrcit roig porta en les seves banderes la llibertat per a tots els treballadors del món"

París, 1. — Segons el periòdic «L'Ouvrier» en el nou reglament militar soviètic s'afirma que sols una ofensiva resolta en el teatre principal de les operacions pot assolir l'atacament de les forces de l'enemic.

El mateix periòdic precisa que el paper primordial de l'aviació, previst per aquest reglament, menciona l'activitat dels para-xutistes que podran canviar en camp enemic amb armes, metrallores i àdhuc canons lleugers.

Aquests descensos a la rera-guardia de soldats que hauran fet el sa-

crifici de la seva vida, podran desmoralitzar l'enemic i destruir els punts més sensibles de l'enemic.

Referint-se a la propaganda revolucionària, el periòdic afirma que l'exèrcit roig porta en les seves banderes la defensa sagrada de la pàtria socialista, l'alliberació de la Humanitat presa de l'esclavitud i la misèria i la llibertat per a tots els treballadors del món.

Es una necessitat primordial per a la victòria portar al camp de la revolució proletària la classe treballadora, les masses de camperols, situades en territori enemic i tota la població civil.

Anglaterra converteix Aden en colònia, a partir de l'1 d'abril

Londres, 1. — El ministre de Colònies ha anunciat que la província d'Aden es convertirà en colònia a partir del dia primer d'abril. Des d'aquesta data hi haurà un governador en lloc d'un comissari. El coronel Sir Bernard Rawdon Reilly, actualment comissari principal d'Aden, serà nomenat governador i comandant en cap de la colònia i protectorat.

Hitler aprofita la Fira de Leipzig per a fer propaganda colonial

Berlin, 1. — Ahir s'inaugurà la Fira de Leipzig, amb assistència de Ley, cap del Front del Treball. Aquest any la fira es destaca per l'estada colonial, que ocupa una superfície de 4.000 metres quadrats i tendeix a demostrar que Alemanya és una de les nacions millores colonitzadores d'Europa. També demostra aquest estadi que Alemanya té necessitat d'aquestes colònies per a proveir-se d'algunes matèries primes.

Vaga dels obrers del port, a Bordeus

Bordeus, 1. — Com a protesta contra la no aplicació de la setmana de quaranta hores als ports, els retards per a alguns augmentos de salaris i altres reivindicacions, els mariners i agents del servei general del port i les tripulacions han abandonat el treball aquest matí.

Bombes lacrimògenes als cinemes de Broadway

Nova York, 28. — Ahir, a les onze de la vetlla, feren explosió diverses bombes lacrimògenes, a set sales de cinema de Broadway, dirigides pel mateix empresari. Hi ha un centenar de ferits, d'ells trenta-cinc hospitalitzats.

El segon d'AJUT INFANTIL DE BARRAGUDA benefici dels infants, víctimes del feixisme

Un porter alliberat

Ha comparegut davant el Tribunal Popular número 3 el portier Eduard Gasco Rodríguez, acusat de denunciar falsa.

El testimoni que han desfilat han estat favorables al processat i el Tribunal l'ha absolt per reconèixer que la denúncia no havia estat de mala fe.

Més sobre el feixisme

A Vigo mataran unes 13.000 persones i 5.000 foren llançades al mar. - Els nostres "cacs" són un veritable malson per a les forces enemigues perquè "piquen" i metral·len amb una rapidesa desconcertant...

«Lucià Diaz Miranda, de les Joventuts Socialistes Unificades, és dels asturians que ha lluitat heroïcament a l'extrem del 34. El moviment el sorprenent a Vigo, on fou testimoni de molts crims. A més, també veu la desfilita vergonyosa de dones antifeixistes amb el cabell al zero i unes lletres roges al front, amb el rètol «H. P.». Pugué anar al seu nom, però fou ferit en una repressió brutal, detingut després, i per fi es veié obligat a allistar-se al Terc, gràcies a la qual cosa, pogué passar-se als nostres poblejos, després d'una odiosa seta a durant la qual pensà per dues vegades en suicidar-se. Escoltem-lo:

«Els dies 18 i 19 corregué el rumor a Vigo que havia esclatat una sublevació militar. La classe obrera es reuní als voltants de la Casa del Poble, on romanguérem de guàrdia les dues nits. Hi hagueren elements de Coscos armats —concretament, guàrdia d'Assalt i carrabiners— que s'ens oferiren, però no ens donaren cap ajuda. A Pontevedra ocorregué quelcom semblant al d'Oviedo. La classe obrera es llança al carrer i envoltà els edificis públics, especialment la caserna d'Artilleria. El cap d'assalt, que era el tinent coronel, hi haurà uns 5.000 cadàvers, i que el total dels assassinats pujava aleshores a 13.000. Cada vegada que les tropes falangistes es reventen assassinant els presos, els maten sense dubte, els sense partit.

«S'organitzaren grans columnes armades per a trametre-les als fronts. Abans de marxar es feu una missa de campanya, i el bisbe benedicí la bandera, a la qual cosa succeí una fúria declamació patriòtica de la pàtria de torn. De la columna gallega que anà a Astúries, arribà a la mar i hi haurà uns 5.000 cadàvers, i que el total dels assassinats pujava aleshores a 13.000. Cada vegada que les tropes falangistes es reventen assassinant els presos, els maten sense dubte, els sense partit.

«S'organitzaren grans columnes armades per a trametre-les als fronts. Abans de marxar es feu una missa de campanya, i el bisbe benedicí la bandera, a la qual cosa succeí una fúria declamació patriòtica de la pàtria de torn. De la columna gallega que anà a Astúries, arribà a la mar i hi haurà uns 5.000 cadàvers, i que el total dels assassinats pujava aleshores a 13.000. Cada vegada que les tropes falangistes es reventen assassinant els presos, els maten sense dubte, els sense partit.

«S'organitzaren grans columnes armades per a trametre-les als fronts. Abans de marxar es feu una missa de campanya, i el bisbe benedicí la bandera, a la qual cosa succeí una fúria declamació patriòtica de la pàtria de torn. De la columna gallega que anà a Astúries, arribà a la mar i hi haurà uns 5.000 cadàvers, i que el total dels assassinats pujava aleshores a 13.000. Cada vegada que les tropes falangistes es reventen assassinant els presos, els maten sense dubte, els sense partit.

«S'organitzaren grans columnes armades per a trametre-les als fronts. Abans de marxar es feu una missa de campanya, i el bisbe benedicí la bandera, a la qual cosa succeí una fúria declamació patriòtica de la pàtria de torn. De la columna gallega que anà a Astúries, arribà a la mar i hi haurà uns 5.000 cadàvers, i que el total dels assassinats pujava aleshores a 13.000. Cada vegada que les tropes falangistes es reventen assassinant els presos, els maten sense dubte, els sense partit.

«S'organitzaren grans columnes armades per a trametre-les als fronts. Abans de marxar es feu una missa de campanya, i el bisbe benedicí la bandera, a la qual cosa succeí una fúria declamació patriòtica de la pàtria de torn. De la columna gallega que anà a Astúries, arribà a la mar i hi haurà uns 5.000 cadàvers, i que el total dels assassinats pujava aleshores a 13.000. Cada vegada que les tropes falangistes es reventen assassinant els presos, els maten sense dubte, els sense partit.

«S'organitzaren grans columnes armades per a trametre-les als fronts. Abans de marxar es feu una missa de campanya, i el bisbe benedicí la bandera, a la qual cosa succeí una fúria declamació patriòtica de la pàtria de torn. De la columna gallega que anà a Astúries, arribà a la mar i hi haurà uns 5.000 cadàvers, i que el total dels assassinats pujava aleshores a 13.000. Cada vegada que les tropes falangistes es reventen assassinant els presos, els maten sense dubte, els sense partit.

«S'organitzaren grans columnes armades per a trametre-les als fronts. Abans de marxar es feu una missa de campanya, i el bisbe benedicí la bandera, a la qual cosa succeí una fúria declamació patriòtica de la pàtria de torn. De la columna gallega que anà a Astúries, arribà a la mar i hi haurà uns 5.000 cadàvers, i que el total dels assassinats pujava aleshores a 13.000. Cada vegada que les tropes falangistes es reventen assassinant els presos, els maten sense dubte, els sense partit.

«S'organitzaren grans columnes armades per a trametre-les als fronts. Abans de marxar es feu una missa de campanya, i el bisbe benedicí la bandera, a la qual cosa succeí una fúria declamació patriòtica de la pàtria de torn. De la columna gallega que anà a Astúries, arribà a la mar i hi haurà uns 5.000 cadàvers, i que el total dels assassinats pujava aleshores a 13.000. Cada vegada que les tropes falangistes es reventen assassinant els presos, els maten sense dubte, els sense partit.

«S'organitzaren grans columnes armades per a trametre-les als fronts. Abans de marxar es feu una missa de campanya, i el bisbe benedicí la bandera, a la qual cosa succeí una fúria declamació patriòtica de la pàtria de torn. De la columna gallega que anà a Astúries, arribà a la mar i hi haurà uns 5.000 cadàvers, i que el total dels assassinats pujava aleshores a 13.000. Cada vegada que les tropes falangistes es reventen assassinant els presos, els maten sense dubte, els sense partit.

«S'organitzaren grans columnes armades per a trametre-les als fronts. Abans de marxar es feu una missa de campanya, i el bisbe benedicí la bandera, a la qual cosa succeí una fúria declamació patriòtica de la pàtria de torn. De la columna gallega que anà a Astúries, arribà a la mar i hi haurà uns 5.000 cadàvers, i que el total dels assassinats pujava aleshores a 13.000. Cada vegada que les tropes falangistes es reventen assassinant els presos, els maten sense dubte, els sense partit.

«S'organitzaren grans columnes armades per a trametre-les als fronts. Abans de marxar es feu una missa de campanya, i el bisbe benedicí la bandera, a la qual cosa succeí una fúria declamació patriòtica de la pàtria de torn. De la columna gallega que anà a Astúries, arribà a la mar i hi haurà uns 5.000 cadàvers, i que el total dels assassinats pujava aleshores a 13.000. Cada vegada que les tropes falangistes es reventen assassinant els presos, els maten sense dubte, els sense partit.

«S'organitzaren grans columnes armades per a trametre-les als fronts. Abans de marxar es feu una missa de campanya, i el bisbe benedicí la bandera, a la qual cosa succeí una fúria declamació patriòtica de la pàtria de torn. De la columna gallega que anà a Astúries, arribà a la mar i hi haurà uns 5.000 cadàvers, i que el total dels assassinats pujava aleshores a 13.000. Cada vegada que les tropes falangistes es reventen assassinant els presos, els maten sense dubte, els sense partit.

«S'organitzaren grans columnes armades per a trametre-les als fronts. Abans de marxar es feu una missa de campanya, i el bisbe benedicí la bandera, a la qual cosa succeí una fúria declamació patriòtica de la pàtria de torn. De la columna gallega que anà a Astúries, arribà a la mar i hi haurà uns 5.000 cadàvers, i que el total dels assassinats pujava aleshores a 13.000. Cada vegada que les tropes falangistes es reventen assassinant els presos, els maten sense dubte, els sense partit.

El Consell de la Generalitat s'ocuparà avui dels decrets d'Ordre Públic

Creació de nous grups escolars

El Comissariat de Premsa de la Generalitat ha facilitat, aquest migdia, la següent llista de decrets aprovats durant el Consell celebrat el passat divendres.

CULTURA. — Decret creant un Grup Escolar de la Generalitat a Montserrat de Baix.

Decret creant escoles de la Generalitat a la ciutat de Solsona.

Decret creant escoles de la Generalitat a Anglesola.

Decret extenent a la Biblioteca del Casal Català de Montevideo la consideració de Biblioteca Popular de la Generalitat.

ECONOMIA. — Decret pel qual el Servei Central d'Estadística, traslladat al Departament d'Economia pel Decret del 3 de novembre del 1936, passarà a dependre altra vegada del Departament de Presidència.

FINANCES. — Decret pel qual es regulen els augmentos de sou que han de percebre els funcionaris de la Generalitat de Catalunya, el sou dels quals és inferior a 6.000 pessetes.

AQUESTA TARDA CONTINUA LA REUNIO

A part d'aquestes disposicions de caràcter urgent i de tràmit, el Consell de la Generalitat, en la reunió del dissabte continuà l'estudi dels decrets d'Ordre Públic a què es referia el President de Catalunya en la seva conversa amb els periodistes, la importància dels quals es veia comentant en gran relleu des de fa dies, i concentra l'atenció de tots.

Aquesta tarda, a les cinc, continuarà aquesta reunió per tal de seguir l'estudi i total aprovació dels decrets esmentats.

El Consell d'aquesta tarda serà presidit pel Conseller Primer, senyor Terradellas.

La veu de Nord-Amèrica

"Jo tinc la sensació que Espanya ha passat ja pels moments pitjors i que el poble va en marxa ascensional cap al triomf de la República i del que ella significa com a règim humà, d'aspiracions progressives de pau"

"Tots els espanyols han de lluitar per un sol partit: el de la humanitat unida per a la defensa de la civilització"

València, 1. — La prestigiosa revista nord-americana «The Nation», ha destacat el distingit escriptor nord-americà, Mister Lawrence A. Farnsworth, que també col·labora en diverses revistes i altres periòdics anglesos i americans, als quals representa com a corresponent a la zona lleial espanyola.

Aquest escriptor s'ha destacat pels seus articles, i per això les seves paraules tenen un gran valor i els seus judicis una autoritat perfectament contrastada.

En un article recentment publicat, Lawrence A. Farnsworth, fa encertades consideracions sobre la inexplicable actitud de les democràcies en el cas d'Abissínia, i ara en el cas d'Espanya, i assenyalava el bluf de les potències imperialistes estrangeres.

com a règim humà, d'aspiracions progressives de pau. I crec que els espanyols es decideixen a lluitar ara amb major disciplina i amb un sol objectiu, que és el de l'alliberació del seu país de la tenalla estrangera, fent cas omís de paraules i frases que en puritat tenen escàs valor, la victòria és segura.

L'observador imparcial comprova que l'Espanya republicana segueix lluitant amb millor organització i amb majors seguretats per al triomf de la causa del poble.

Cal augmentar els potencials que

continguin admirables virtuts en forma que les forces de l'Espanya republicana siguin acredescudes hora rera hora fins al punt que ningú no pugui admetre, ni com a probabilitat, que mori un país i un poble com Espanya. No pot morir, i jo estic convençut que si posa a contribució de la victòria totes les seves forces, totes les seves energies i capacitat de disciplina, serà el vencedor per damunt dels seus agressors. La victòria final serà d'Espanya i del seu heroic poble.

Han estat donades d'alta pels forenses set víctimes del bombardeig feixista

El jutjat que instrueix el sumari pel bombardeig feixista del passat dia 13, continua portant a cap es diligències pròpies del cas.

Els perits no han dictaminat encara l'import dels danys causats en els vint-i-quatre immobles afectats pel covard bombardeig feixista.

Fins ara els metges forenses han donat com a completament guardats les següents víctimes del fet: Núria Maratona Sabartes, Teresa Gil Cuadras, Josep Ferramon Vilaplana, Pilar Carbó Auzon, Josep Mitjana Millet, Josep Busquets Carbonell i Antoni Oliva Gaera.

DUEL D'ARTILLERIA AL FRONT D'ARAGO

Comunicat del matí del conseller de Defensa a S. E. el President de Catalunya:

Sector Alpi. — L'artilleria enemiga del 105 ha disparat sobre Alavés. La nostra artilleria ha contrabatat l'agressió i el tercer dispar ha fet emmudir les bateries faccioses.

S'ha passat als nostres rangs un fugitiu del camp enemig.

Res de nou a la resta del front.

ELS MINISTRES S'HAN REUNIT PER A TRACTAR DEL PROVEIMENT D'ESpanya

València, 1. — Al Ministeri de Comerç s'han reunit els ministres d'Indústria, Agricultura, Comunicacions, Hisenda i Comerç, amb la finalitat de tractar del proveïment de Madrid i de l'Espanya republicana.

Han estudiat tots els aspectes relatius amb el proveïment i com a mesures urgents s'han adoptat les següents: Ordenar a la comissió nacional de proveïments que d'acord amb el Ministeri d'Obreres Públiques procuri el transport immediat dels vagons de quèviures que té prop de Madrid i concedir a la Comissió Nacional de Proveïments les divises que necessiti per a la importació del que sigui necessari.

Independència d'aquest acord que té el caràcter d'urgència, s'ha estudiat la conveniència d'estudiar un pla de compra en el qual intervingran el Ministeri de Comerç i cada un dels ministres esmentats.

A Sevilla ha desembarcat un general alemany

Madrid, 29. — Segons informació publicada per un periòdic, ha desembarcat a Sevilla la passada setmana, procedent del creuer «Koenig», el general Lperrie, de l'Estat Major alemany.

PERSISTEIX L'OFENSIVA REPUBLICANA

Les forces lleials han entrat a un barri de Toledo!

S'han reconquistat noves posicions a la Ciutat Universitària i al Jarama

Madrid, 1. — A últimes hores de la nit d'ahir, com ja diguérem, els facciosos desencadenaren un violent atac pel sector del Pont dels Francescos, amb l'objecte de restablir les comunicacions que, des de fa temps, tenien tallades des d'aquest sector amb la Ciutat Universitària. L'atac fou de certa duració i al cap d'unes hores de lluita els facciosos hagueren de retirar-se apallissats i derrotats a llurs primitives trinxeres. En canvi, allà els perseguiu el foc de les nostres forces, puix que les bateries republicanes llançaren llurs projectils contra diversos punts rebels, i causaren bastantes baixes a l'enemic.

Aquest, que es troba a les runes de l'Hospital Clínic, intentà una nova sortida, però fou rebutjat amb certa violència. En total les baixes

que es calcula han sofert els facciosos en aquesta nova sortida, ascendeixen a un centenar, entre morts i ferits. Immediatament després d'èsser rebutjats, les milícies iniciaren un contraatac per la Ciutat Universitària a l'altura de l'Asil de Santa Cristina. Els rebels, en veure que les nostres forces contraatacaven fortament, feren una tossuda resistència que acabà després d'una hora d'atac. El resultat d'aquest contraatac fou que l'exèrcit popular s'apoderà d'una trinxera des de la qual es defensava una casa que es trobava situada al costat esquerre de l'edifici que ocupa l'Asil. En prendre's aquesta trinxera, els rebels abandonaren la casa, sens dubte perquè creien que l'atac anava a continuar. No fou així. Però les nostres forces, en adonar-se que els feixistes havien abandonat la casa, hi entraren ràpidament i després de foragitar uns moros que encara hi havia, convertiren l'immoble en una nova posició republicana. D'aquesta manera ha estat conquistada una posició des de la qual es pot batre una ala de la que podríem anomenar avantguarda de les forces rebels de la Ciutat Universitària.

No han aconseguit cap dels tres objectius que anit es proposaven les forces rebels: fer replegar les milícies republicanes que estaven davant l'Hospital Clínic, tornar a prendre el Pont dels Francescos i les nostres posicions adjacents i tornar a enllacar les forces rebels d'aquest sector i les de la carretera de Castella amb les de la Ciutat Universitària.

Després, els canons de les forces republicanes han perseguit algunes concentracions rebels que pensaven unir-se a l'acció.

Segueixen els preparatius al sector del Jarama, on les nostres forces, a base de moviments envoltants, han aconseguit que caiguin a poder seu algunes posicions feixistes. També aquí han intentat els rebels algun recorregut per tal d'exemplar el seu front, i impedir que les nostres forces aconseguessin sobrepassar les seves pròpies posicions de Ciempozuelos per a seguir el seu camí assetjador.

Al sud del Teix intens canoneig. Els rebels des de Toledo disparen les seves bateries contra les forces lleials que tenen les seves bases als Cigarrals. El nostre canoneig ha contrabatat aquests disparos i amb el seu foc han aconseguit deixar net de rebels els voltants d'un dels barris de Toledo, que està quasi pres per les nostres forces.

Al sector del Jarama es conquisten continuament importants posicions als facciosos

Es imminent una ofensiva lleial al front de la carretera de la Corunya i a la província d'Avila

Madrid, 28. — Pel mal estat del temps no s'han pogut desenvolupar les accions que havia planejat l'alt comandament i, per tant, la tranquil·litat ha estat gairebé absoluta a tots els sectors del centre, especialment als del Jarama, sud del Teix i Carretera de la Corunya.

El general Miaja, que, com hom sap, té sota el seu comandament tots els sectors del front, ha celebrat una detinguda conferència amb l'Estat Major i els caps de tots els sectors amb l'objecte de precisar alguns detalls sobre les operacions.

Al sector del Jarama les nostres forces no cessen de donar cops de mà que es tradueixen en la conquesta d'importantes posicions dels facciosos. En aquest sector estem instal·lats en un front tancat des de San Martín de la Vega, deixant enrera Valdemoro per a actuar amb intensitat sobre Torrejón de la Calzada, Parla i Pinto. Aquest front queda en forma d'una immensa ferradura, un dels extrems de la qual és la sortida que els lleials obligaren a passar els facciosos al Jarama i l'altre l'avançada que cau davant de Pinto.

Per altra banda cal tenir en compte que l'enemic ha intentat trencar aquesta matinada el cercle de la Marañosa. Els alemanys que actuen en aquest front han llançat diversos atacs sobre les nostres posicions, i al cap d'algunes hores de lluita, només aconseguint augmentar les seves baixes en una precipitada retirada. La Marañosa és un interessant punt d'enllaç d'aquest sector amb el Jarama i la part extrema del sud del Teix.

No hi ha dubte que el general Miaja en les seves visites diàries al front perfila sobre el terreny primerament i al seu despatx després, les futures accions que han de conduir l'exèrcit popular a la victòria. Prova d'això s'ha donat al front de Toledo, on aquesta matinada s'ha portat a cap una operació sobre les posicions que els rebels tenen als afores. Les nostres forces han sortit per tal de realitzar una exploració a les avantguardes enemigues, i després d'una hora escassa de tiroteig han aconseguit penetrar als reduecs facciosos i fer importants observacions sobre allò que passava al camp rebel. A continuació l'alt comandament ha ordenat la retirada de les nostres forces a les seves primitives posicions, puix que aquelles posicions estratègicament no interessaven.

A les nostres posicions de la carretera de la Corunya, aconseguint alguns punts importants, el nostre exèrcit espera ordre per a portar a cap operacions de major envergadura. El mateix succeeix a la província d'Avila, on els lleials fortifiquen les posicions últimament conquistades. A tots els altres sectors hi ha tranquil·litat.

L'aviació ha romàs inactiva a causa de l'excessiu vent i el temps boirós.

Al Jarama, el nostre front enllaça amb Ciempozuelos i deixa batudes les posicions rebels de San Martín de la Vega i de Pinto

Madrid, 28. — Impressió de la jornada del diumenge: La iniciativa de les nostres forces continua a tots els sectors del front. Sembla que en ells es deixa sentir amb fermesa la influència del comandament únic i la direcció de les operacions militars per un sol home.

Totes les posicions conquistades últimament als facciosos, algunes en la jornada d'ahir, són, a hores d'ara, inexpugnables. Prop de la província d'Avila, Valdemoro, poble últimament conquistat per les forces de l'exèrcit popular, és una veritable fortalesa. Combinades les seves forces que lluiten en aquest sector amb les de El Tiemblo, dirigeixen la seva acció conjunta contra determinat nucli i posicions rebels de Navalperal de Pinares, important posició a la província d'Avila, des de la qual es pot hostilitzar la capital. La via ferrada que enllacen diversos punts amb Navalperal, està en possessió de les forces lleials de la República. Les operacions en aquest sector no es faran esperar i l'elevat esperit de les nostres tropes farà que les operacions es portin a feix terme.

Al Jarama, des de la part del riu, en una extensió de diversos quilòmetres, el nostre front enllaça amb Ciempozuelos, i deixa, naturalment, batudes les posicions rebels de San Martín de la Vega i Pinto, punt de comunicacions de les bases de proveïment que en aquest sector tenen els feixistes.

Les concentracions rebels de la Marañosa continuen assetjades i en la tarda d'ahir no hi ha hagut cap activitat. Solament alguna canoanada indica que el poble hi ha alguna força feixista.

Els rebels ni tan sols han hostilitzat els batallions republicans de fortificació que tranquil·lament han pogut dedicar-se al seu treball. Igual labor s'ha fet al sector del Teix. No ha ocorregut així a Somosierra, Escorial i Guadarrama, on els canons enemics han fet foc sobre les posicions republicanes.

Als voltants de Madrid les nostres milícies bordegen amb èxit les primeres cases de Carabanchel, on els rebels tracten de fer-se forts. Al Parc d'Oest, Pont dels Francescos, Carretera de la Corunya i Ciutat Universitària, foc intens de fusell i metralladora.

Per la carretera de la Corunya incoorin al camp rebel per part de les nostres forces sense que ens ocasionessin cap dany.

Per altres llocs dels voltants de la capital de la República hi ha hagut tranquil·litat durant tot el matí d'ahir, excepte a la carretera de la Corunya, on les nostres forces han atacat amb energia algunes avantguardes rebels que intentaven fer un recorregut per a atacar-nos per sorpresa. Els lleials, que estaven vigilant, han iniciat un ràpid atac que ha desfet els plans rebels.

El Negus estarà representat pel seu fill a la coronació de Jordi VI

Londres, 28. — És possible que el príncep hereu d'Etiòpia, Asfau Wossan —fill gran del Negus— representi l'emperador en les cerimònies de la coronació de Jordi VI.

"Tot el que hi ha a dir ho exterioritzà ahir d'una manera terminant el poble", diu el Comissari General d'O. P.

Aquest migdia el comissari general d'Ordre Públic, company Rodríguez Salas, ha conversat breument amb els periodistes sobre els actuals problemes polítics i d'ordre públic.

—Ens podríeu fer alguna manifestació— ha preguntat un dels reporters, referint-se a aquest tema.

—No. No puc dir res—ha contestat el company Rodríguez Salas—. Totes les manifestacions que en aquest sentit i en altres es puguin fer, les va fer ahir el poble d'una manera terminant.

LES MANIOBRES DE LES FLOTES METROPOLITANA I DE LA MEDITERRANEA TINDRAN LLOC A L'ATLANTIC

Londres, 1. — L'Almirallat anuncia que degut a les condicions particulars creades pel conflicte espanyol, les maniobres combinades de la flota metropolitana i l'esquadra del Mediterrani —que havien de celebrar-se pròximament al Mediter-

rani— es celebraran a l'Atlàntic. Les autoritats navals desitgen que aquestes exercicis, en el curs dels quals els navilis presentaran totes les aparences d'unitats de combat, tinguin lloc prop del teatre d'operacions real.

Espanya a l'Exposició Internacional de París

L'ambaixador d'Espanya, a l'acte de la col·locació de la primera pedra del pavelló de la República espanyola

París, 1. — Ha tingut lloc el solemne acte de la col·locació de la primera pedra del Pavelló de la República espanyola.

Poques cerimònies d'aquest caràcter han reunit una assistència tan nombrosa. L'ambaixador d'Espanya, S. E. Lluís Araquistain, ha estat rebut per M. Labbé, comissari general; M. Jaos, rector de la Universitat de Madrid, i dels secretaris d'ambaixada M. Ogier i M. Petreccelle.

M. Paul Bastid, ministre de Comerç, estigué representat pel cap de Gabinet, Mme. Eliane Brault.

Al discurs de M. Labbé, abrandat d'adhesió al poble espanyol, l'ambaixador d'Espanya va respondre amb el parlament següent:

«Així ha semblat sorprendre's que en plena guerra, l'Espanya republicana trobi temps i l'estat d'esperit necessari per a presentar-se a aquesta manifestació de cultura i de treball. És així precisament el que l'ha distingit de la minoria facciosa en armes, que no té temps ni capacitat només que per a destruir les ciutats i els valors humans.

El nostre pavelló serà el millor exemple i la millor justificació de la continuïtat històrica d'Espanya. Així hom podrà veure que el nostre poble ha de vencer perquè, com Minerva, el posseïx totes les armes: les de la llibertat, les de la cultura i les del treball.

El discurs de l'ambaixador d'Espanya va ésser saludat amb una llarga ovació i amb crits de «Visca la República espanyola!».

ESPORTS

KENNEL DE SARRIA
Omena, a les quatre de tarda i tots els dies

GRANS CURSES DE LLEBRERS

CANODROM-PARK
SOL DE BAIX CONTROL

Demà, a les quatre de la tarda Grans Curses de Llebrers

Tramvies: Línies 7 i 15 Autobusos: Lletra E

ELFUÍBOL
LLIGA MEDITERRANEA Resultats d'ahir

Barcelona-Granollers, 2-0. Girona-València, 4-0. Gimnàstic-Castelló, 3-0. Llevant-Espanyol, 2-2.

PARTITS AMISTOSOS
Sabadell-Gràcia, 2-2. Manresa-Sants, 1-2. Terrassa-Horta, 6-1. Badalona-St. Andreu, 2-1. Europa-Martínez, 1-1. Lluro-Calella, 4-2. Jupiter-Vic, 4-1.

Accidents del Treball en la Indústria i l'Agricultura INCENDIS VIDA

Mutua General de Seguros
VINT-I-NOU ANYS D'ACTUACIÓ SOCIAL
Balmes, 17 i 19
Telèfon 20755

COMITE DE CONTROL OBRER QUE VEÏLLA PELS INTERESSOS OBRERS
Cent Delegacions i Sucursals a CATALUNYA
GIRONA: Rambla de la Llibertat, 23
TARRAGONA: Avinguda de la República, 77
LLEIDA: Avinguda de la República, 24

Von Ribbentrop, a Berlín, tindrà sorpreses?

Es parla que serà substituït, puix que es considera un fracàs la seva gestió prop del Govern anglès

S'assegura que la guerra d'Espanya ha constituït un seriós entrebanc per a Alemanya, perquè s'ha demostrat que els armaments nazis són inferiors als russos

S'ategeix, a tot això, que el maquiavellisme del Duce ha fracassat i que l'actitud d'Itàlia provoca la rialla dels observadors estrangers

Londres, 1. — Novament l'atenció de la Premsa es concentra en l'ambaixador del Reich a Londres, Von Ribbentrop. El motiu és el seu anunci d'una visita a Alemanya, on, segons diuen els ben assabentats, l'esperen sorpreses. Es tracta d'una mala jugada de Goebbels, el qual, en absència de Von Ribbentrop i vist els freqüents desastres diplomàtics de l'ambaixador, ha convençut Hitler que és necessari substituir-lo.

El balanç de l'actuació de Von Ribbentrop a Londres és nul. L'aproximació entre Anglaterra i Ale-

manya no ha donat ni un sol pas. Von Ribbentrop, en canvi, ha pogut assistir, mut de sorpresa, al formidable ressorgiment de la capacitat defensiva d'Anglaterra. Els diaris italians han declarat que en cinc anys Anglaterra gastarà en armaments allò que representa el total de la riquesa nacional italiana.

Al redós del rearmament britànic, la política europea marca un canvi fonamental. Els petits Estats acomoden la seva política a la política de rearmament britànic. Holanda no vol saber res de l'oferta de Hitler; Bèlgica modifica les se-

ves conclusions relatives a la neutralitat. Els esdeveniments d'Espanya han constituït un seriós fracàs per a Alemanya, ja que han demostrat que els armaments nazis són inferiors als russos.

Les perspectives diplomàtiques del Reich són clares. Té davant seu un dilema: o col·laborar amb els països europeus o trobarà coalitzades totes les forces que el 1914 contribuïren a la seva derrota.

No és menys cert que l'actitud d'Itàlia provoca la hilaritat de tots els observadors estrangers. El maquiavellisme del Duce ha fracassat

sorollosament i la reunió del Gran Consell feixista no farà altra cosa que registrar aquest fracàs. Itàlia ha conquistat Etiòpia i no té capítals amb què explotar-la; ha creat un gran exèrcit i una gran aviació, i Anglaterra triplicarà els seus esforços. Se capgirarà en capgirar, Itàlia cau en l'aliança amb Alemanya —primer pas de claudicació— puix que no tenia altra finalitat sinó conservar pacíficament l'equilibri a l'Europa balcànica. Ara Mussolini —que en una famosa platja italiana jurà salvaguardar la independència d'Austria al difunt can-

celler Dollfuss— està obligat a fer marxa enrera i, després de garantir l'ajut d'Itàlia a la restauració dels Habsburg, ha d'oposar-se a aquesta mateixa restauració.

Política realista anomenen a això els feixistes de «El Regime Fascista», la revista teòrica del moviment. Però a les cancelleries europees es van donant compte que Itàlia, sotmesa a un esforç incessant i esgotador, va calent en un abisme sense fons. La política de Mussolini no té solució de continuïtat. El maquiavellisme fracassa una vegada més.

EL NOU AMBAIXADOR

A les nou del matí de dissabte arribà a Cervera el nou ambaixador de la URSS a Espanya, Lleó Gaiki (a la dreta). Fou rebut, abans d'entrar en terra catalana, pel secretari del Consolat de la URSS a Barcelona, Stanjov (a l'esquerra) i per Xavier Regàs (al mig), que duia la representació del conseller de Seguretat Interior, Artemi Aiguader, en nom del qual li donà la benvinguda. Lleó Gaiki seguí el seu viatge cap a Barcelona amb automòbil, des d'on es traslladà a València (Centelles)

DIA DE PAIAULES del President Cárdenas

MEXIC CONTINUARÀ FACILITANT ARMAMENT A ESPANYA

Gran Concert de la Banda Municipal

La Banda Municipal de Barcelona contribuirà a la Diada de Madrid amb un gran concert al Palau de la Música Catalana el pròxim divendres, a la nit, amb la col·laboració de l'eminent cantant Pilar Ruffi. El programa és el següent:

Primera part: Prejudi de «Don Juan del Cigarrero», Vives-J. Lamote de Grignon; «Orgia», de Turina; «Dues Cançons Epigramàtiques», Vives-J. Lamote de Grignon; «Dues cançons», suite de Follis, J. Lamote de Grignon.

Segona part: «L'Amor bruïot», suite de Follis, J. Lamote de Grignon.

Tercera part: Intermedi de la «Boda de Luis Alonso», de Claudi-M. Lamote de Grignon; «La Montanya Catalana», sardana de Riera; «Dues cançons populars», de Follis, J. Lamote de Grignon; «El Albicor» i «Triana», de la suite «Els dies», d'Albéniz-J. Lamote de Grignon.

MANOLO GOMEZ, AL TIVOLI

Un acte d'homenatge a Madrid

Manolo Gómez, el recitador genial, l'únic dels maravillosos «Romanceros Gitano» i dels principals poemes clàssics i contemporanis espanyols, torna una altra vegada a donar un dels seus interessants recitals amb ocasió del «Din de Madrid», a l'homenatge de la capital de la República.

Es organitzarà per Festivals Benèfics del Comitè de Propaganda amb la col·laboració del Sindicat Unió d'Espectacles Públics C.N.T. i tindrà lloc avui, diumenge, a les 10 de la nit, al Teatre Tivoli.

Per a localitats cal adreçar-se a les taquilles del Teatre Tivoli.

8.617.441'25 pessetes

es la quantitat recaptada fins al dia 26 de febrer passat a la Conselleria de Defensa aprofit de les víctimes de la sublevació feixista. SEGUIXEN ELS DONATIOS.

PRENEU TEROLI!

D'un article de Rovira i Virgili a «La Humanitat» d'ahir

L'ofensiva al sector central del front aragonès, que portaria a l'atac contra Saragossa requereix abundància d'homens i de material. Per altra banda, l'atac a l'ona del mig de les nostres línies hauria de venir després de la presa d'Osca, a fi de realitzar-lo alhora pel nord i per l'est de la plaça.

El cas de Terol s'assembla força al d'Osca. Però hem de dir que és encara més urgent atacar aquella plaça que aquesta. Entorn de Terol hi ha tropes del Govern central i no pas milícies catalanes, les quals ocupen el front des de la comarca de Montalbán en amunt.

I per què és més urgent l'atac a Terol, i en general al sector de l'Extrem Sud d'Aragó? Perquè aquell és precisament el sector que es presta més a una ofensiva rebel. Perillósíssima la violenta natura feta dies enrera pel cantó de Fortuñillo i Vindel del Riu, demostra això que diem.

Està bé que hom digui: «Preneu Osca!» Però nosaltres també diem: «Preneu Terol!»

COMUNICATS DE GUERRA

DEL MINISTERI DE LA GUERRA

Madrid, 28. — Comunicat de Guerra de la Junta de Defensa de Madrid, de les deu de la nit:

Front del Centre. — La jornada ha transcorregut en completa tranquil·litat i amb lleugers trolleigs als sectors del Guadarrama i de l'Escondido, sense conseqüències per la nostra banda.

Al front del Jarama s'han fortificat les posicions ocupades el dia d'ahir sense que l'enemic hagi intentat la més petita oposició.

DEL FRONT DEL NORD

Gijón, 28. — Comunicat oficial de guerra de l'Estat Major de l'Exèrcit del Nord:

Divisió d'Oviedo. — Es confirma la presa de l'Escondido Vell al barri de San Lázaro i cases immediates a les Adoratrius. Hom fortifica les posicions.

L'activitat artilleria ha estat intensíssima en el dia d'avui i les nostres bateries han batut els objectius assignats dins d'Oviedo.

Divisió d'El Escampero. — Continua l'atac en els darrers contraforts de La Trecha amb gran resistència enemiga. L'enemic recula i intenta fortificar-se en els altres sectors.

PARE, QUE NO VEIEU QUE EN/MATEN? NO DISCUTIU MES, UNIU-VOS TOTS!!

Es imminent l'aparició als nostres carrers d'aquest cartell, que acaba d'editar Esquerra Republicana de Catalunya. És obra del nostre company Artache, el qual ha reeixit a plasmar el sentiment d'angoixa que plana damunt del nostre poble davant les criminals escames del feixisme. L'hora és massa greu per a esgarçar les nostres energies en discussions infructuoses. Unitat! Per damunt de tot i de tothom: unitat!

Un triacàs de l'aviació nazi

Al llarg dels darrers anys Alemanya feia el pobre i aconsegua moure la compassió d'una part del món. Per això ha estat dit que la diplomàcia alemanya, que resulta tan inepta en temps de normalitat i en temps de guerra, es troba en una situació de prosperitat, cadastre i capotes quan es tracta de moure la compassió universal.

Però, mentre els diners alemanys que no eren lliurats als creditors i fins a les que eren atorgats a l'Alemanya per a sortir de les dificultats financeres eren destinats a obres més o menys colossals i susceptibles d'emprar el prestigi d'Alemanya a l'estranger.

Així foren establertes algunes línies aèries de gran envergadura i foren construïdes algunes aparells de grans proporcions.

Pins va fer un bon paper en un estadi que ha de veure els majors esforços de la tècnica de l'aviació moderna. Ena referim a l'Atlàntic Nord, on tard o d'hora serà establerta una línia regular de transports i correus per l'aire.

A darreres de l'èxit alemany foren vuit vols d'assagig entre les Illes Açores i Nova York i les Açores i la Nova Escòcia. Engany pensant fer el mateix i seguir els estudis fins a arribar a la prova definitiva que li permet signar amb els Estats Units el conveni per a l'establiment de la línia.

Sembla, però, que ha fet tard i que els anglesos li han pres la da-

vantera. Els anglesos i els americans han signat un conveni per a explotar en comú la línia Nova York-Canadà-Terranova-Irlanda-Southampton i la línia de completament a les Açores-Lisboa-Southampton.

La «Pan American Airways», a més important de les companyies aèries dels Estats Units, té preparat dos hidroavions Sikorsky S-42, amb els quals farà els primers viatges en combinació amb la «Imperial Airways», la qual està enllestint els dos hidroavions «Colindale» i «Combrats» per a fer el mateix viatge.

Així els anglesos i els nord-americans monopolitzaran les línies d'Irlanda, Terranova, Canadà, Estats Units i Illes Bermudes. A més, Portugal els ha autoritzat a muntar una base a les Açores i a utilitzar el port de Lisboa.

La distància entre Terranova i Irlanda, la principal de les etapes de la línia, és de 3.200 quilòmetres i els hidroavions anglesos i americans poden fer almenys 5.000 quilòmetres. Hom ha d'afegir que les distàncies d'aquesta línia són un complex d'observació, transmissió de referències, prevencions, etc., etc. I per a tot això estan especialment capacitats les empreses angleses i nord-americanes que es troben a banda i banda de l'Atlàntic.

En resum, els anglesos i els americans amb totes les seves invencions de tècnica i d'organització

Els vostres generals traïren la Monarquia, la Dictadura i la República

El general Miaja s'adreça als soldats que lluiten amb els feixistes

Madrid, 28. — Des dels megafons instal·lats per «Altaveu del Front» a les avantguardes, en un dels subsectors madrilenys, s'ha adreçat als soldats espanyols enganyats pels generals traïdors, el president de la Junta Delegada de Defensa de Madrid, el qual ha dit:

«M'adreço des d'aquest micròfon de trixera als soldats espanyols que hi ha al front i que lluiten contra la nostra pàtria, contra la nostra estimada pàtria, que patirà i desitja viure una era de pau i de pa».

Al nostre camp tots els evadits ruben el tracte de germanes. Hom atén els ferits amb tot respecte, i els Tribunals Populars els absolen com ha succeït recentment amb els del Cerro Rojo.

Així us ho diu un general que fou fidel a la seva pàtria. Molts dels vostres generals traïren la Monarquia, la Dictadura i la República.

A continuació Josep Antoni Balbontin

s'ha adreçat als camarades i germanes del camp enemic.

Josep Alonso i Sánchez, en representació de l'Agrupació Socialista madrilenya, ha saludat els obrers i camperols que es troben al camp rebel.

Francisco Anton, inspector comissari de guerra, ha adreçat una breu allocució.

Amanci Príncipe, per l'Esquerra Republicana, ha recordat que fa uns dies menys parlà a la terra en un acte semblant i després es passaren als nostres rangs catorze soldats del camp enemic.

Ha clos l'acte Marian Perla, per l'Altaveu del Front. Vindrem a parlar un dia i un altre dia sota el fre i la pluja, tota la vostra propera batalla de discutir la nostra veritat. És l'única de del progrés d'Espanya. Soldats del camp enemic, us espara la República democràtica. Ha acabat amb viques a República i a Espanya.

Mares de Catalunya

¿Heu pensat en l'angoixós exòde de les altres mares?

Les altres mares són les de Màlaga i Madrid, recorrent centenars de quilòmetres amb els seus fills als braços, per a escapar dels avions assassins que els metrallaven en la seva fugida...

Aquestes mares, germanes vostres, us demanen, dones de Catalunya, diners, robes... quicòm...

Parteu-ho al Comitè Central d'Ajuts als Refugiats, Pasadís de Pl i Margall 18.